

Službeni list

Europske unije

C 63

Hrvatsko izdanje

Informacije i objave

Godište 60.

27. veljače 2017.

Sadržaj

IV. Obavijesti

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

Sud Europske unije

2017/C 063/01	Posljednje objave Suda Europske unije u <i>Službenom listu Europske unije</i>	1
---------------	---	---

V. Objave

SUDSKI POSTUPCI

Sud

2017/C 063/02	Predmet C-128/15: Presuda Suda (peto vijeće) od 11. siječnja 2017. – Kraljevina Španjolska protiv Vijeća Europske unije (Tužba za poništenje — Ribolov — Uredba (EU) br. 1380/2013 — Uredba (EU) br. 1367/2014 — Valjanost — Ribolovne mogućnosti — Predostrožni pristup — Načelo relativne stabilnosti ribolovnih aktivnosti — Načelo proporcionalnosti — Načelo jednakog postupanja — Tuponosi grenadir i grenadir)	2
2017/C 063/03	Predmet C-289/15: Presuda Suda (peto vijeće) od 11. siječnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Krajský súd v Prešove – Slovačka) – kazneni postupak protiv Jozefa Grundza (Zahtjev za prethodnu odluku — Pravosudna suradnja u kaznenim stvarima — Okvirna odluka 2008/909/PUP — Članak 7. — Uvjet dvojne kažnjivosti — Članak 9. — Osnova za nepriznavanje i neizvršavanje zbog nepostojanja dvojne kažnjivosti — Državljanin države izvršiteljice naloga osuđen u državi izdateljici naloga zbog nepoštovanja odluke tijela javne vlasti)	2

HR

2017/C 063/04	Predmet C-411/15 P: Presuda Suda (deseto vijeće) od 12. siječnja 2017. – Timab Industries, Cie financière et de participations Roullier (CFPR) protiv Europske komisije (Žalba — Zabranjeni sporazumi — Europsko tržište fosfata za prehranu životinja — Dodjela prodajnih kvota, usklađivanje cijena i uvjeta prodaje te razmjena osjetljivih poslovnih podataka — Povlačenje žalitelja iz postupka nagodbe — Neograničena nadležnost — Zaštita legitimnih očekivanja i jednakog postupanja — Razumno trajanje postupka)	3
2017/C 063/05	Predmet C-491/15 P: Presuda Suda (prvo vijeće) od 11. siječnja 2017. – Rainer Typke protiv Europske komisije (Žalba — Pristup dokumentima institucija — Uredba (EZ) br. 1049/2001 — Članak 3. — Pojam dokumenta — Članak 2. stavak 3. — Dokumenti u posjedu institucije — Kvalifikacija podataka sadržanih u bazi podataka — Obveza izrade nepostojećeg dokumenta — Nepostojanje — Postojeći dokumenti koji se mogu izdvojiti iz baze podataka)	4
2017/C 063/06	Spojeni predmeti C-568/14 do C-570/14: Rješenje Suda (peto vijeće) od 26. listopada 2016. (zahtjevi za prethodnu odluku koje je uputio Juzgado de lo Mercantil n° 3 de Barcelona – Španjolska) – Ismael Fernández Oliva protiv Caixabank SA (C-568/14), Jordi Carné Hidalgo, Anna Aracil Gracia protiv Catalunya Banc SA (C-569/14), Nuria Robirosa Carrera, César Romera Navales protiv Banco Popular Español SA (C-570/14) (Zahtjev za prethodnu odluku — Direktiva 93/13/EEZ — Članak 99. Poslovnika Suda — Ugovori između prodavatelja robe i pružatelja usluga i potrošača — Hipotekarni ugovori — Klauzula o najnižoj kamatnoj stopi — Kolektivni postupak — Pojedinačni postupak koji ima isti predmet — Privremene mjere)	4
2017/C 063/07	Predmet C-446/15: Rješenje Suda (deveto vijeće) od 10. studenoga 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Mađarska) – Signum Alfa Sped Kft. protiv Nemzeti Adó- és Vámhivatal Kiemelt Adó- és Vám Főigazgatósága (Zahtjev za prethodnu odluku — Članak 99. Poslovnika Suda — Porezno pravo — Porez na dodanu vrijednost — Direktiva 2006/112/EZ — Pravo na odbitak — Odbijanje — Izdavatelj računa za kojeg se smatra da nije bio stvarni pružatelj fakturiranih usluga — Obveze poreznog obveznika da izvrši provjeru)	5
2017/C 063/08	Predmet C-526/15: Rješenje Suda (osmo vijeće) od 27. listopada 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Nederlandstalige rechtbank van koophandel Brussel – Belgija) – Uber Belgium BVBA protiv Taxi Radio Bruxellois NV (Zahtjev za prethodnu odluku — Članak 53., stavak 2., Poslovnika Suda — Nedopuštenost — Prijevoz osoba automobilima — Privatni vozači koji koriste aplikaciju za pametni telefon koja im omogućuje da stupe u kontakt s osobama koje žele prijevoz unutar grada — Obveza posjedovanja dozvole za rad)	6
2017/C 063/09	Predmet C-575/15 P: Rješenje Suda (šesto vijeće) od 26. listopada 2016. – Industria de Diseño Textil, SA (Inditex) protiv Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) (Žalba — Žig Europske unije — Verbalni žig ZARA — Usluge prijevoza — Stvarna uporaba — Postupak povodom opoziva — Uredba (EZ) br. 207/2009 — Članak 51. stavak 1. točka (a) — Iskrivljavanje dokaza — Prava obrane)	6
2017/C 063/10	Predmet C-590/15 P: Rješenje Suda (deveto vijeće) od 10. studenoga 2016. – Alain Laurent Brouillard protiv Suda Europske unije (Žalba — Članak 181. Poslovnika Suda — Javna nabava usluga — Pregovarački postupak u cilju sklapanja okvirnih ugovora za prijevod pravnih tekstova — Isključenje predloženog podugovaratelja — Stručna sposobnost — Zahtjev cjelovitog pravnog obrazovanja — Priznanje diploma)	7

2017/C 063/11	Predmet C-637/15 P: Rješenje Suda (osmo vijeće) od 25. listopada 2016. – VSM Geneesmiddelen BV protiv Europske komisije (Žalba — Članak 181. Poslovnika Suda — Javno zdravlje — Zaštita potrošača — Uredba (EZ) br. 1924/2006 — Zdravstvene tvrdnje navedene na hrani — Članak 13., stavak 3. — Popis Zajednice odobrenih zdravstvenih tvrdnji navedenih na hrani — Botaničke tvari — Tvrdnje čije je korištenje suspendirano — Tužba zbog propusta i za poništenje — Zauzimanje stava Komisije — Akt koji se može pobijati)	7
2017/C 063/12	Predmet C-697/15: Rješenje Suda (šesto vijeće) od 10. studenoga 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte – Italija) – MB Srl protiv Società Metropolitana Acque Torino (SMAT) SpA (Zahtjev za prethodnu odluku — Članak 99. Poslovnika Suda — Javna nabava — Direktiva 2004/18/EZ — Direktiva 2014/24/EU — Sudjelovanje u postupku javne nabave — Ponuditelj koji u ponudi nije naveo troškove društva u pogledu sigurnosti na radu — Obveza takvog navođenja koja proizlazi iz sudske prakse — Isključenje iz postupka javne nabave bez mogućnosti ispravka tog propusta)	8
2017/C 063/13	Spojeni predmeti C-10/16 do C-12/16: Rješenje Suda (deveto vijeće) od 26. listopada 2016. (zahtjevi za prethodnu odluku koje je uputio Commissione tributaria provinciale di Genova – Italija) – Ignazio Messina & C. SpA protiv Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti – Capitaneria di porto di Genova (C-10/16), Agenzia delle Dogane e dei Monopoli – Ufficio di Genova (C-11/16), Autorità portuale di Genova (C-12/16) (Zahtjev za prethodnu odluku — Članak 94. Poslovnika Suda — Odluka kojom se upućuje prethodno pitanje — Nepostojanje dovoljno detaljnih navoda u pogledu činjeničnog i pravnog konteksta — Nepostojanje detaljnih navoda u pogledu razloga kojima se opravdava nužnost odgovora na prethodna pitanja u svrhu rješenja spora koji se vodi u glavnom postupku — Članak 53., stavak 2. Poslovnika Suda — Očita nedopuštenost)	9
2017/C 063/14	Predmet C-140/16: Rješenje Suda (šesto vijeće) od 10. studenoga 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunale Amministrativo Regionale per le Marche – Italija) – Edra Costruzioni Soc. coop., Edilfac Srl protiv Comune di Maiolati Spontini (Zahtjev za prethodnu odluku — Članak 99. Poslovnika Suda — Javna nabava — Direktiva 2004/18/EZ — Direktiva 2014/24/EU — Sudjelovanje u postupku javne nabave — Ponuditelj koji je u ponudi propustio navesti troškove poduzetnika u vezi zaštite na radu — Obveza takvog navođenja proizašla iz sudske prakse — Isključenje iz postupka javne nabave bez mogućnosti ispravljanja tog propusta)	9
2017/C 063/15	Predmet C-162/16: Rješenje Suda (šesto vijeće) od 10. studenoga 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunale Amministrativo regionale per il Molise – Italija) – Spinosa Costruzioni Generali SpA, Melfi Srl protiv Comune di Monteroduni (Zahtjev za prethodnu odluku — Članak 99. Poslovnika Suda — Javna nabava — Direktiva 2004/18/EZ — Direktiva 2014/24/EU — Sudjelovanje u postupku javne nabave — Ponuditelj koji je u ponudi propustio navesti troškove poduzetnika u vezi zaštite na radu — Obveza takvog navođenja proizašla iz sudske prakse — Isključenje iz postupka javne nabave bez mogućnosti ispravljanja tog propusta)	10
2017/C 063/16	Predmet C-222/16: Rješenje Suda (deveto vijeće) od 15. studenoga 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Administrativen sad – Varna – Bugarska) – „MIP-TS” OOD protiv Nachalnik na Mitnitsa Varna (Zahtjev za prethodnu odluku — Trgovinska politika — Uredba (EZ) br. 1225/2009 — Članak 13. — Izbjegavanje — Provedbena uredba (EU) br. 791/2011 — Tkanina otvorene mrežaste strukture od staklenih vlakana podrijetlom iz Narodne Republike Kine — Antidampinske pristojbe — Provedbene uredbe (EU) br. 437/2012 i (EU) br. 21/2013 — Otprema s Tajlanda — Proširenje antidampinske pristojbe — Vremensko područje primjene — Carinski zakonik Zajednice — Naknadna naplata uvoznih carina)	11

2017/C 063/17	Predmet C-321/16: Rješenje Suda (osmo vijeće) od 10. studenoga 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Dublin District Court – Irska) – kazneni postupak protiv Owen Pardue (Zahtjev za prethodnu odluku — Povelja Europske unije o temeljnim pravima — Preambula i članci 6., 20., 41., 47. i 48. — Ovlaсти nacionalnog tijela zaduženog za kaznene progone — Neprovođenje prava Unije — Članak 53., stavak 2. Poslovnika Suda — Očita nenadležnost Suda)	12
2017/C 063/18	Predmet C-577/16: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 16. studenoga 2016. uputio Verwaltungsgericht Berlin (Njemačka) – Trinseo Deutschland Anlagengesellschaft mbH protiv Savezne Republike Njemačke	12
2017/C 063/19	Predmet C-594/16: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 23. studenoga 2016. uputio Consiglio di Stato (Italija) – Enzo Buccioni protiv Banca d'Italia	13
2017/C 063/20	Predmet C-596/16: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 23. studenoga 2017. uputio Corte suprema di cassazione (Italija) – Enzo Di Puma protiv Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)	14
2017/C 063/21	Predmet C-597/16: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 23. studenog 2016. uputila Corte suprema di cassazione (Italija) – Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob) protiv Antonia Zeccae	15
2017/C 063/22	Predmet C-616/16: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 28. studenoga 2016 uputio Corte suprema di cassazione (Italija) – Presidenza del Consiglio dei Ministri i dr. protiv Nello Grassi i dr.	15
2017/C 063/23	Predmet C-617/16: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 28. studenog 2016. uputio Corte suprema di cassazione (Italija) – Presidenza del Consiglio dei Ministri protiv Giovane Castellano i dr.	16
2017/C 063/24	Predmet C-630/16: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 7. prosinca 2016. uputio Helsingin hallinto-oikeus (Finska) – Anstar Oy	17
2017/C 063/25	Predmet C-650/16: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 19. prosinca 2016. uputio Østre Landsret (Danska) – A/S Bevola, Jens W. Trock ApS protiv Skatteministeriet	18
2017/C 063/26	Predmet C-669/16: Tužba podnesena 23. prosinca 2016. – Europska komisija protiv Ujedinjene Kraljevine Velike Britanije i Sjeverne Irske	18
2017/C 063/27	Predmet C-4/17 P: Žalba koju je 4. siječnja 2017. podnijela Češka Republika protiv presude Općeg suda (peto vijeće) od 20. listopada 2016. u predmetu T-141/15, Češka Republika protiv Komisije	19
2017/C 063/28	Predmet C-6/17 P: Žalba koju je 5. siječnja 2017. podnio ANKO A.E. Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias protiv presude Općeg suda (treće vijeće) od 27. travnja 2016. u predmetu T-154/14, ANKO protiv Europske komisije	20
2017/C 063/29	Predmet C-7/17 P: Žalba koju je 5. siječnja 2017. podnio ANKO A.E. Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias protiv presude Općeg suda (treće vijeće) od 27. travnja 2016. u predmetu T-155/14, ANKO protiv Europske komisije	21

2017/C 063/30	Predmet C-495/15 P: Rješenje predsjednika Suda od 10. studenoga 2016. – Europska komisija protiv Portugalske Republike koju podupiru Kraljevina Španjolska, Kraljevina Nizozemska	22
---------------	---	----

Opći sud

2017/C 063/31	Predmet T-189/14: Presuda Općeg suda od 13. siječnja 2017. – Deza protiv ECHA-e („Pristup dokumentima — Uredba (EZ) br. 1049/2001 — Dokumenti u ECHA-inu posjedu koji sadržavaju informacije podnesene u okviru postupka koji se odnosi na zahtjev za autorizaciju uporabe tvari bis(2-etilheksil) ftalat (DEHP) — Odluka o otkrivanju određenih informacija koje tužitelj smatra povjerljivim — Izuzeće koje se odnosi na zaštitu komercijalnih interesa — Pojam privatnosti — Pravo vlasništva — Obveza obrazlaganja”)	23
2017/C 063/32	Predmet T-225/15: Presuda Općeg suda od 17. siječnja 2017. – QuaMa Quality Management protiv EUIPO-a – Microchip Technology (medialbo) („Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava verbalnog žiga Europske unije medialbo — Raniji verbalni žig Europske unije MediaLB — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Članak 41. stavak 1. Uredbe br. 207/2009 — Registracija prijenosa žiga — Članak 17. stavak 7. Uredbe br. 207/2009”)	24
2017/C 063/33	Predmet T-250/15: Presuda Općeg suda od 24. studenoga 2016. – Speciality Drinks protiv EUIPO-a – William Grant (CLAN) („Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava verbalnog žiga Europske unije CLAN — Raniji verbalni žig Europske unije CLAN MACGREGOR — Relativni razlog za odbijanje — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Sličnost proizvoda obuhvaćenih suprotstavljenim žigovima — Relevantna javnost — Međuovisnost kriterija — Ovlast izmjene — Članak 65. stavak 3. Uredbe br. 207/2009”)	24
2017/C 063/34	Predmet T-399/15: Presuda Općeg suda od 19. siječnja 2017. – Morgan & Morgan protiv EUIPO-a – Grupo Morgan & Morgan (Morgan & Morgan) („Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Europske unije Morgan & Morgan — Raniji figurativni žig Europske unije MMG TRUST MIEMBRO DEL GRUPO MORGAN & MORGAN — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009”)	25
2017/C 063/35	Predmet T-419/15: Presuda Općeg suda od 17. siječnja 2017. – Cofely Solelec i dr. protiv Parlamenta („Javna nabava radova — Postupak javne nabave — Proširenje i modernizacija zgrade Konrad Adenauer u Luxembourg — Poništenje postupka javne nabave — Obveza obrazlaganja — Tržišna vrijednost — Očita pogreška u ocjeni”)	26
2017/C 063/36	Predmet T-701/15: Presuda Općeg suda od 19. siječnja 2017. – Stock Polska protiv EUIPO-a – Lass & Steffen (LUBELSKA) („Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Europske unije LUBELSKA — Raniji nacionalni verbalni žig Lubeca — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Stupanj pozornosti javnosti — Sličnost znakova — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009”)	26
2017/C 063/37	Predmet T-54/16: Presuda Općeg suda od 17. siječnja 2017. – Netguru protiv EUIPO-a (NETGURU) („Žig Europske unije — Prijava verbalnog žiga Europske unije NETGURU — Apsolutni razlog za odbijanje — Nepostojanje razlikovnog karaktera — Članak 7. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Obveza obrazlaganja — Članak 41. Povelje o temeljnim pravima — Članak 75. Uredbe br. 207/2009 — Članak 76. stavak 2. Uredbe br. 207/2009”)	27

2017/C 063/38	Predmet T-64/16: Presuda Općeg suda od 18. siječnja 2017. – Wieronijczyk protiv EUIPO-a (Tasty Puff) („Žig Europske unije — Prijava figurativnog žiga Europske unije Tasty Puff — Apsolutni razlozi za odbijanje — Opisni karakter — Članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Nepostojanje razlikovnog karaktera — Članak 7. stavak 1. točka (b) Uredbe br. 207/2009”)	28
2017/C 063/39	Predmet T-232/16 P: Presuda Općeg suda od 19. siječnja 2017. – Komisija protiv Friebergera i Vallina („Žalba — Javna služba — Dužnosnici — Mirovine — Reforma Pravilnika o osoblju — Povećanje dobi za umirovljenje — Odluka kojom se odbija ponovni izračun bonusa u vezi s mirovinskim pravima — Načelo ne ultra petita — Pogreška koja se tiče prava — Obveza obrazlaganja”)	28
2017/C 063/40	Predmet T-314/16: Tužba podnesena 15. prosinca 2016. – MS protiv Komisije	29
2017/C 063/41	Predmet T-886/16: Tužba podnesena 15. prosinca 2016. – Nf Nails In Vogue protiv EUIPO-a – Nails & Beauty (NAILS FACTORY)	30
2017/C 063/42	Predmet T-890/16: Tužba podnesena 12. prosinca 2016. – Scandlines Danmark i Scandlines Deutschland protiv Komisije	31
2017/C 063/43	Predmet T-891/16: Tužba podnesena 12. prosinca 2016. – Scandlines Danmark i Scandlines Deutschland protiv Komisije	32
2017/C 063/44	Predmet T-904/16: Tužba podnesena 21. prosinca 2016. – Labiri protiv EGSO-a i Europskog odbora regija	33
2017/C 063/45	Predmet T-907/16: Tužba podnesena 22. prosinca 2016. – Schwenk Zement protiv Komisije	33
2017/C 063/46	Predmet T-912/16: Tužba podnesena 22. prosinca 2016. – RRTec protiv EUIPO-a – Mobotec (RROFA)	34
2017/C 063/47	Predmet T-913/16: Tužba podnesena 23. prosinca 2016. – Fininvest i Berlusconi protiv ESB-a	35
2017/C 063/48	Predmet T-2/17: Tužba podnesena 3. siječnja 2017. – J.M.-E.V. e hijos protiv EUIPO-a – Masi (MASSI)	37
2017/C 063/49	Predmet T-6/17: Tužba podnesena 4. siječnja 2017. – Equivalenza Manufactory protiv EUIPO-a – ITM Entreprises (BLACK LABEL BY EQUIVALENZA)	38
2017/C 063/50	Predmet T-7/17: Tužba podnesena 5. siječnja 2017. – John Mills protiv EUIPO-a – Jerome Alexander Consulting (MINERAL MAGIC)	38
2017/C 063/51	Predmet T-8/17: Tužba podnesena 5. siječnja 2017. – Golden Balls protiv EUIPO-a – Intra-Press (GOLDEN BALLS)	39
2017/C 063/52	Predmet T-12/17: Tužba podnesena 11. siječnja 2017. – Mellifera protiv Komisije	40
2017/C 063/53	Predmet T-13/17: Tužba podnesena 12. siječnja 2017. – Europa Terra Nostra protiv Parlamenta	40
2017/C 063/54	Predmet T-14/17: Tužba podnesena 12. siječnja 2017. – Landesbank Baden-Württemberg protiv SRB-a	41
2017/C 063/55	Predmet T-15/17: Tužba podnesena 6. siječnja 2017. – Mitrakos protiv EUIPO-a – Belasco Baquedano (YAMAS)	43
2017/C 063/56	Predmet T-16/17: Tužba podnesena 13. siječnja 2017. – APF protiv Parlamenta	43
2017/C 063/57	Predmet T-25/17: Tužba podnesena 17. siječnja 2017. – Rintisch protiv EUIPO-a – Compagnie laitière européenne (PROTICURD)	44

IV.

(Obavijesti)

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

SUD EUROPSKE UNIJE

Posljednje objave Suda Europske unije u *Službenom listu Europske unije*

(2017/C 063/01)

Posljednja objava

SL C 53, 20.2.2017.

Prethodne objave

SL C 46, 13.2.2017.

SL C 38, 6.2.2017.

SL C 30, 30.1.2017.

SL C 22, 23.1.2017.

SL C 14, 16.1.2017.

SL C 6, 9.1.2017.

Ti su tekstovi dostupni na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V.

(Objave)

SUDSKI POSTUPCI

SUD

Presuda Suda (peto vijeće) od 11. siječnja 2017. – Kraljevina Španjolska protiv Vijeća Europske unije**(Predmet C-128/15) ⁽¹⁾****(Tužba za poništenje — Ribolov — Uredba (EU) br. 1380/2013 — Uredba (EU) br. 1367/2014 — Valjanost — Ribolovne mogućnosti — Predostrožni pristup — Načelo relativne stabilnosti ribolovnih aktivnosti — Načelo proporcionalnosti — Načelo jednakog postupanja — Tuponosi grenadir i grenadir)**

(2017/C 063/02)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Tužitelj: Kraljevina Španjolska (zastupnici: A. Rubio González i L. Banciella Rodríguez-Miñón, agenti)

Tuženik: Vijeće Europske unije (zastupnici: A. Westerhof Löfflerová, A. de Gregorio Merino i F. Florindo Gijón, agenti)

Intervenijent u potporu tuženiku: Europska komisija (zastupnici: A. Bouquet, I. Galindo Martín i A. Stobiecka-Kuik, agenti)

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Kraljevini Španjolskoj nalaže se snošenje troškova.
3. Europska komisija snosi vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 155, 11. 5. 2015.

Presuda Suda (peto vijeće) od 11. siječnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Krajský súd v Prešove – Slovačka) – kazneni postupak protiv Jozefa Grundza**(Predmet C-289/15) ⁽¹⁾****(Zahtjev za prethodnu odluku — Pravosudna suradnja u kaznenim stvarima — Okvirna odluka 2008/909/PUP — Članak 7. — Uvjet dvojne kažnjivosti — Članak 9. — Osnova za nepriznavanje i neizvršavanje zbog nepostojanja dvojne kažnjivosti — Državljanin države izvršiteljice naloga osuđen u državi izdavateljici naloga zbog nepoštovanja odluke tijela javne vlasti)**

(2017/C 063/03)

Jezik postupka: slovački

Sud koji je uputio zahtjev

Krajský súd v Prešove

Stranka glavnog kaznenog postupka

Jozef Grundza

uz sudjelovanje: Krajská prokuratura Prešov

Izreka

Članak 7. stavak 3. i članak 9. stavak 1. točku (d) Okvirne odluke Vijeća 2008/909/PUP od 27. studenoga 2008., o primjeni načela uzajamnog priznavanja presuda u kaznenim predmetima kojima se izriču kazne zatvora ili mjere koje uključuju oduzimanje slobode s ciljem njihova izvršenja u Europskoj uniji, kako je izmijenjena Okvirnom odlukom Vijeća 2009/299/PUP, od 26. veljače 2009., treba tumačiti na način da se uvjet dvojne kažnjivosti treba smatrati ispunjenim u situaciji poput one iz glavnog postupka, kada bi se za činjenične elemente na kojima se temelji kazneno djelo, kako su izloženi u odluci koju je izreklo nadležno tijelo države izdavateljice naloga, kao takve, mogla također izreći kazna na području države izvršiteljice naloga, da su se dogodili na tom području.

⁽¹⁾ SL C 294, 7. 9. 2015.

Presuda Suda (deseto vijeće) od 12. siječnja 2017. – Timab Industries, Cie financière et de participations Roullier (CFPR) protiv Europske komisije

(Predmet C-411/15 P) ⁽¹⁾

(Žalba — Zabranjeni sporazumi — Europsko tržište fosfata za prehranu životinja — Dodjela prodajnih kvota, usklađivanje cijena i uvjeta prodaje te razmjena osjetljivih poslovnih podataka — Povlačenje žalitelja iz postupka nagodbe — Neograničena nadležnost — Zaštita legitimnih očekivanja i jednakog postupanja — Razumno trajanje postupka)

(2017/C 063/04)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelji: Timab Industries, Cie financière et de participations Roullier (CFPR) (zastupnik: N. Lenoir, odvjetnica)

Druga stranka u postupku: Europska komisija (zastupnici: C. Giolito i B. Mongin, agenti, uz asistenciju N. Coutrelis, odvjetnica)

Izreka

1. Žalba se odbija.

2. Društvima Timab Industries i Cie financière et de participations Roullier (CFPR) nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 320, 28. 9. 2015.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 11. siječnja 2017. – Rainer Typke protiv Europske komisije**(Predmet C-491/15 P) ⁽¹⁾****(Žalba — Pristup dokumentima institucija — Uredba (EZ) br. 1049/2001 — Članak 3. — Pojam dokumenta — Članak 2. stavak 3. — Dokumenti u posjedu institucije — Kvalifikacija podataka sadržanih u bazi podataka — Obveza izrade nepostojećeg dokumenta — Nepostojanje — Postojeći dokumenti koji se mogu izdvojiti iz baze podataka)**

(2017/C 063/05)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Rainer Typke (zastupnik: C. Cortese, avvocato)

Druga stranka u postupku: Europska komisija (zastupnici: F. Clotuche-Duvieusart i B. Eggers, agenti)

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. Raineru Typkeu nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 27, 25. 1. 2016.

Rješenje Suda (peto vijeće) od 26. listopada 2016. (zahtjevi za prethodnu odluku koje je uputio Juzgado de lo Mercantil n° 3 de Barcelona – Španjolska) – Ismael Fernández Oliva protiv Caixabank SA (C-568/14), Jordi Carné Hidalgo, Anna Aracil Gracia protiv Catalunya Banc SA (C-569/14), Nuria Robirosa Carrera, César Romera Navales protiv Banco Popular Español SA (C-570/14)

(Spojeni predmeti C-568/14 do C-570/14) ⁽¹⁾**(Zahtjev za prethodnu odluku — Direktiva 93/13/EEZ — Članak 99. Poslovnika Suda — Ugovori između prodavatelja robe i pružatelja usluga i potrošača — Hipotekarni ugovori — Klauzula o najnižoj kamatnoj stopi — Kolektivni postupak — Pojedinačni postupak koji ima isti predmet — Privremene mjere)**

(2017/C 063/06)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Juzgado de lo Mercantil n° 3 de Barcelona

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Ismael Fernández Oliva (C-568/14), Jordi Carné Hidalgo, Anna Aracil Gracia SA (C-569/14), Nuria Robirosa Carrera, César Romera Navales (C-570/14)

Tuženici: Caixabank SA (C-568/14), Catalunya Banc SA (C-569/14), Banco Popular Español SA (C-570/14)

Izreka

Članak 7. stavak 1. Direktive Vijeća 93/13 od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima valja tumačiti na način da mu se protivi nacionalni propis, poput onog o kojem je riječ u glavnom postupku, koji sucu koji postupi povodom pojedinačne tužbe potrošača kojom se želi utvrditi nepoštenost odredbe ugovora koji je sklopio s prodavateljem robe ili pružateljem usluga ne dopušta da po službenoj dužnosti usvoji privremene mjere, u vremenu koje smatra potrebnim, s obzirom na to da čeka donošenje konačne odluke u postupku povodom udružne tužbe koji je u tijeku, a čije rješenje može biti od značaja za postupak povodom pojedinačne tužbe, kada su takve mjere nužne kako bi zajamčile punu učinkovitost buduće sudske odluke o postojanju prava istaknutih na temelju Direktive 93/13.

(¹) SL C 46, 9. 2. 2015.

Rješenje Suda (deveto vijeće) od 10. studenoga 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Mađarska) – Signum Alfa Sped Kft. protiv Nemzeti Adó- és Vámhivatal Kiemelt Adó- és Vám Főigazgatósága

(Predmet C-446/15) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Članak 99. Poslovnika Suda — Porezno pravo — Porez na dodanu vrijednost — Direktiva 2006/112/EZ — Pravo na odbitak — Odbijanje — Izdavatelj računa za kojeg se smatra da nije bio stvarni pružatelj fakturiranih usluga — Obveze poreznog obveznika da izvrši provjeru)

(2017/C 063/07)

Jezik postupka: mađarski

Sud koji je uputio zahtjev

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Signum Alfa Sped Kft.

Tuženici: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Kiemelt Adó- és Vám Főigazgatósága

Izreka

Odredbe Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost trebaju se tumačiti na način da im se protivi nacionalna praksa prema kojoj porezna uprava poreznom obvezniku uskraćuje pravo odbitka poreza na dodanu vrijednost koji on duguje ili je platio za pružene mu usluge jer se ne može pouzdati u račune za te usluge zbog toga što izdavatelj tih računa nije mogao biti stvarni pružatelj navedenih usluga, osim ako se ustanovi, uzimajući u obzir objektivne elemente i bez da se od poreznog obveznika zahtijevaju provjere koje nije obvezan izvršiti, da je taj porezni obveznik znao ili trebao znati da su navedene usluge uključene u prevaru u pogledu poreza na dodanu vrijednost, a što treba provjeriti sud koji je uputio zahtjev.

(¹) SL C 381, 16. 11. 2015.

**Rješenje Suda (osmo vijeće) od 27. listopada 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio
Nederlandstalige rechtbank van koophandel Brussel – Belgija) – Uber Belgium BVBA protiv Taxi
Radio Bruxellois NV**

(Predmet C-526/15) ⁽¹⁾

**(Zahtjev za prethodnu odluku — Članak 53., stavak 2., Poslovnika Suda — Nedopuštenost — Prijevoz
osoba automobilima — Privatni vozači koji koriste aplikaciju za pametni telefon koja im omogućuje da
stupe u kontakt s osobama koje žele prijevoz unutar grada — Obveza posjedovanja dozvole za rad)**

(2017/C 063/08)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Nederlandstalige rechtbank van koophandel Brussel

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Uber Belgium BVBA

Tuženik: Taxi Radio Bruxellois NV

uz sudjelovanje: Uber International BV, Rasier Operations BV, Uber BV, Brussels Hoofdstedelijk Gewest, Belgische Federatie van Taxis, Nationale Groepering van Ondernemingen met Taxi- en Locatievoertuigen met Chauffeur VZW

Izreka

Zahtjev za prethodnu odluku koji je odlukom od 23. rujna 2015. uputio Nederlandstalige rechtbank van koophandel Brussel (Trgovački sud u Bruxellesu čiji je službeni jezik nizozemski, Belgija) je očito nedopušten.

⁽¹⁾ SL C 429, 21. 12. 2015.

**Rješenje Suda (šesto vijeće) od 26. listopada 2016. – Industria de Diseño Textil, SA (Inditex) protiv
Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)**

(Predmet C-575/15 P) ⁽¹⁾

**(Žalba — Žig Europske unije — Verbalni žig ZARA — Usluge prijevoza — Stvarna uporaba — Postupak
povodom opoziva — Uredba (EZ) br. 207/2009 — Članak 51. stavak 1. točka (a) — Iskrivljavanje
dokaza — Prava obrane)**

(2017/C 063/09)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Žalitelj: Industria de Diseño Textil, SA (Inditex) (zastupnik: C. Duch Fonoll, odvjetnica)

Druga stranka u postupku: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) (zastupnik: J. Crespo Carrillo, agent)

Izreka

1. *Žalba se odbija.*
2. *Društvu Industria de Diseño Textil SA (Inditex) nalaže se snošenje troškova.*

⁽¹⁾ SL C 38, 1. 2. 2016.

**Rješenje Suda (deveto vijeće) od 10. studenoga 2016. – Alain Laurent Brouillard protiv Suda
Europske unije**

(Predmet C-590/15 P) ⁽¹⁾

**(Žalba — Članak 181. Poslovnika Suda — Javna nabava usluga — Pregovarački postupak u cilju
sklapanja okvirnih ugovora za prijevod pravnih tekstova — Isključenje predloženog podugovaratelja —
Stručna sposobnost — Zahtjev cjelovitog pravnog obrazovanja — Priznanje diploma)**

(2017/C 063/10)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: Alain Laurent Brouillard (zastupnik: P. Vande Castele, odvjetnik)

Druška stranka u postupku: Sud Europske unije (zastupnici: J. Inghelram i S. Chantre, agenti)

Izreka

1. *Žalba se odbija.*
2. *Alainu Laurentu Brouillardu nalaže se snošenje troškova.*

⁽¹⁾ SL C 48, 8. 2. 2016.

**Rješenje Suda (osmo vijeće) od 25. listopada 2016. – VSM Geneesmiddelen BV protiv Europske
komisije**

(Predmet C-637/15 P) ⁽¹⁾

**(Žalba — Članak 181. Poslovnika Suda — Javno zdravlje — Zaštita potrošača — Uredba (EZ) br. 1924/
2006 — Zdravstvene tvrdnje navedene na hrani — Članak 13., stavak 3. — Popis Zajednice odobrenih
zdravstvenih tvrdnji navedenih na hrani — Botaničke tvari — Tvrdnje čije je korištenje suspendirano —
Tužba zbog propusta i za poništenje — Zauzimanje stava Komisije — Akt koji se može pobijati)**

(2017/C 063/11)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: VSM Geneesmiddelen BV (zastupnik: U. Grundmann, Rechtsanwalt)

Druška stranka u postupku: Europska komisija (zastupnici: M. Wilderspin i S. Grünheid, agenti)

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. Obustavlja se postupak odlučivanja o zahtjevu za intervenciju koji je podnio European Confederation of Pharmaceutical Entrepreneurs (EUCOPE).
3. Nalaže se VSM Geneesmiddelen BV snošenje troškova žalbenog postupka.
4. VSM Geneesmiddelen BV i European Confederation of Pharmaceutical Entrepreneurs (EUCOPE) će snositi vlastite troškove vezane za zahtjev za intervenciju potomjeg.

⁽¹⁾ SL C 48, 8. 2. 2016.

Rješenje Suda (šesto vijeće) od 10. studenoga 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte – Italija) – MB Srl protiv Società Metropolitana Acque Torino (SMAT) SpA

(Predmet C-697/15) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Članak 99. Poslovnika Suda — Javna nabava — Direktiva 2004/18/EZ — Direktiva 2014/24/EU — Sudjelovanje u postupku javne nabave — Ponuditelj koji u ponudi nije naveo troškove društva u pogledu sigurnosti na radu — Obveza takvog navođenja koja proizlazi iz sudske prakse — Isključenje iz postupka javne nabave bez mogućnosti ispravka tog propusta)

(2017/C 063/12)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: MB Srl

Tuženik: Società Metropolitana Acque Torino (SMAT) SpA

Izreka

Načelo jednakog postupanja i obveza transparentnosti, kako su uređeni Direktivom Europskog parlamenta i Vijeća 2004/18/EZ od 31. ožujka 2004. o usklađivanju postupaka za sklapanje ugovora o javnim radovima, ugovora o javnoj nabavi robe te ugovora o javnim uslugama, treba tumačiti na način da im se protivi isključenje ponuditelja iz postupka javne nabave zbog toga što nije poštovao obvezu izričitog navođenja u ponudi troškova društva u pogledu sigurnosti na radu, a koji se propust sankcionira isključenjem iz postupka, koja ne proizlazi izričito samo iz dokumenata o nabavi odnosno nacionalnog propisa, već i iz tumačenja tog propisa i popunjavanja pravnih praznina u navedenim dokumentima koje je proveo nacionalni sud koji je odlučivao u posljednjem stupnju. Načela jednakog postupanja i proporcionalnosti se također moraju tumačiti na način da im se ne protivi odobravanje takvom ponuditelju mogućnosti da popravi situaciju i ispuni navedenu obvezu u roku koji je odredio javni naručitelj.

⁽¹⁾ SL C 106, 21. 3. 2016.

Rješenje Suda (deveto vijeće) od 26. listopada 2016. (zahtjevi za prethodnu odluku koje je uputio Commissione tributaria provinciale di Genova – Italija) – Ignazio Messina & C. SpA protiv Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti – Capitaneria di porto di Genova (C-10/16), Agenzia delle Dogane e dei Monopoli – Ufficio di Genova (C-11/16), Autorità portuale di Genova (C-12/16)

(Spojeni predmeti C-10/16 do C-12/16) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Članak 94. Poslovnika Suda — Odluka kojom se upućuje prethodno pitanje — Nepostojanje dovoljno detaljnih navoda u pogledu činjeničnog i pravnog konteksta — Nepostojanje detaljnih navoda u pogledu razloga kojima se opravdava nužnost odgovora na prethodna pitanja u svrhu rješenja spora koji se vodi u glavnom postupku — Članak 53., stavak 2. Poslovnika Suda — Očita nedopuštenost)

(2017/C 063/13)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Commissione tributaria provinciale di Genova

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Ignazio Messina & C. SpA

Tuženici: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti – Capitaneria di porto di Genova (C-10/16), Agenzia delle Dogane e dei Monopoli – Ufficio di Genova (C-11/16), Autorità portuale di Genova (C-12/16)

Izreka

Zahtjevi za prethodnu odluku koje je odlukama od 11. prosinca 2015. uputila Commissione tributaria provinciale di Genova (Regionalna porezna komisija u Genovi, Italija) su očito nedopušteni.

⁽¹⁾ SL C 111, 29. 3. 2016.

Rješenje Suda (šesto vijeće) od 10. studenoga 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunale Amministrativo Regionale per le Marche – Italija) – Edra Costruzioni Soc. coop., Edilfac Srl protiv Comune di Maiolati Spontini

(Predmet C-140/16) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Članak 99. Poslovnika Suda — Javna nabava — Direktiva 2004/18/EZ — Direktiva 2014/24/EU — Sudjelovanje u postupku javne nabave — Ponuditelj koji je u ponudi propustio navesti troškove poduzetnika u vezi zaštite na radu — Obveza takvog navođenja proizašla iz sudske prakse — Isključenje iz postupka javne nabave bez mogućnosti ispravljanja tog propusta)

(2017/C 063/14)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunale Amministrativo Regionale per le Marche

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Edra Costruzioni Soc. coop., Edilfac Srl

Tuženik: Comune di Maiolati Spontini

Uz sudjelovanje: Torelli Dottori SpA

Izreka

Načelo jednakog postupanja i obvezu transparentnosti, kako su uspostavljeni Direktivom 2004/18/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 31. ožujka 2004. o usklađivanju postupaka za sklapanje ugovora o javnim radovima, ugovora o javnoj nabavi robe te ugovora o javnim uslugama, treba tumačiti na način da im se protivi isključenje ponuditelja iz provedbe postupka javne nabave zbog nepoštovanja obveze, da u ponudi odvojeno navede troškove poduzetnika u vezi zaštite na radu – čije se nepoštovanje sankcionira isključenjem iz postupka – koja ne proizlazi izričito iz dokumenata o javnoj nabavi ili nacionalnog propisa, nego iz tumačenja tog propisa i popunjavanja praznina koje sadržavaju ti dokumenti od strane nacionalnog suda koji odlučuje u zadnjem stupnju. Načelo jednakog postupanja i načelo proporcionalnosti također treba tumačiti na način da im se ne protivi to da se takvom ponuditelju omogući da popravi situaciju i ispuní navedenu obvezu u roku koji je odredio javni naručitelj.

(¹) SL C 200, 6. 6. 2016.

Rješenje Suda (šesto vijeće) od 10. studenoga 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunale Amministrativo regionale per il Molise – Italija) – Spinosa Costruzioni Generali SpA, Melfi Srl protiv Comune di Monteroduni

(Predmet C-162/16) (¹)

(*Zahtjev za prethodnu odluku — Članak 99. Poslovnika Suda — Javna nabava — Direktiva 2004/18/EZ — Direktiva 2014/24/EU — Sudjelovanje u postupku javne nabave — Ponuditelj koji je u ponudi propustio navesti troškove poduzetnika u vezi zaštite na radu — Obveza takvog navođenja proizašla iz sudske prakse — Isključenje iz postupka javne nabave bez mogućnosti ispravljanja tog propusta*)

(2017/C 063/15)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunale Amministrativo regionale per il Molise

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Spinosa Costruzioni Generali SpA, Melfi Srl

Tuženik: Comune di Monteroduni

Uz sudjelovanje: I.c.i Impresa Costruzioni Industriali Srl e.a., Alba Costruzioni ScpA, Ottoerre Group Srl

Izreka

Načelo jednakog postupanja i obvezu transparentnosti, kako su uspostavljeni Direktivom 2004/18/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 31. ožujka 2004. o usklađivanju postupaka za sklapanje ugovora o javnim radovima, ugovora o javnoj nabavi robe te ugovora o javnim uslugama, treba tumačiti na način da im se protivi isključenje ponuditelja iz provedbe postupka javne nabave zbog nepoštovanja obveze, da u ponudi odvojeno navede troškove poduzetnika u vezi zaštite na radu – čije se nepoštovanje sankcionira isključenjem iz postupka – koja ne proizlazi izričito iz dokumenata o javnoj nabavi ili nacionalnog propisa, nego iz tumačenja tog propisa i popunjavanja praznina koje sadržavaju ti dokumenti od strane nacionalnog suda koji odlučuje u zadnjem stupnju. Načelo jednakog postupanja i načelo proporcionalnosti također treba tumačiti na način da im se ne protivi to da se takvom ponuditelju omogući da popravi situaciju i ispuní navedenu obvezu u roku koji je odredio javni naručitelj.

(¹) SL C 200, 6. 6. 2016.

**Rješenje Suda (deveto vijeće) od 15. studenoga 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio
Administrativen sad – Varna – Bugarska) – „MIP-TS” OOD protiv Nachalnik na Mitnitsa Varna**

(Predmet C-222/16) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Trgovinska politika — Uredba (EZ) br. 1225/2009 — Članak 13. — Izbjegavanje — Provedbena uredba (EU) br. 791/2011 — Tkanina otvorene mrežaste strukture od staklenih vlakana podrijetlom iz Narodne Republike Kine — Antidampinške pristojbe — Provedbene uredbe (EU) br. 437/2012 i (EU) br. 21/2013 — Otprema s Tajlanda — Proširenje antidampinške pristojbe — Vremensko područje primjene — Carinski zakonik Zajednice — Naknadna naplata uvoznih carina)

(2017/C 063/16)

Jezik postupka: bugarski

Sud koji je uputio zahtjev

Administrativen sad – Varna

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: „MIP-TS” OOD

Tuženik: Nachalnik na Mitnitsa Varna

Izreka

Članak 1., stavak 1. Provedbene uredbe Vijeća (EU) br. 791/2011 od 3. kolovoza 2011. o uvođenju konačne antidampinške pristojbe i konačnoj naplati privremene pristojbe uvedene na uvoz određenih tkanina otvorene mrežaste strukture od staklenih vlakana podrijetlom iz Narodne Republike Kine treba tumačiti na način da se konačna antidampinška pristojba propisana tom odredbom primjenjuje na uvoz tkanina otvorene mrežaste strukture od staklenih vlakana predviđen tom odredom, deklariran kao podrijetlom s Tajlanda i izvršen prije stupanja na snagu Uredbe (EU) br. 437/2012, od 23. svibnja 2012. o pokretanju ispitnog postupka o mogućem izbjegavanju antidampinških mjera uvedenih Provedbenom uredbom Vijeća (EU) br. 791/2011, te da se vezano za taj uvoz, poput uvoza o kojem je riječ u glavnom postupku, nametne obveza evidentiranja kad se utvrdi da su tkanine otvorene mrežaste strukture od staklenih vlakana zapravo podrijetlom iz Narodne Republike Kine.

(¹) SL C 243, 4. 7. 2016.

Rješenje Suda (osmo vijeće) od 10. studenoga 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Dublin District Court – Irska) – kazneni postupak protiv Owen Pardue

(Predmet C-321/16) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Povelja Europske unije o temeljnim pravima — Preambula i članci 6., 20., 41., 47. i 48. — Ovlasti nacionalnog tijela zaduženog za kaznene progone — Neprovođenje prava Unije — Članak 53., stavak 2. Poslovnika Suda — Očita nenadležnost Suda)

(2017/C 063/17)

Jezik postupka: engleski

Sud koji je uputio zahtjev

Dublin District Court

Stranka glavnog kaznenog postupka

Owen Pardue

Izreka

Sud Europske unije je očito nenadležan za odgovor na pitanja koja je odlukom od 27. svibnja 2016. postavio Dublin District Court (Okružni sud u Dublinu, Irska).

⁽¹⁾ SL C 279, 1. 6. 2016.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 16. studenoga 2016. uputio Verwaltungsgericht Berlin (Njemačka) – Trinseo Deutschland Anlagengesellschaft mbH protiv Savezne Republike Njemačke

(Predmet C-577/16)

(2017/C 063/18)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Verwaltungsgericht Berlin

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Trinseo Deutschland Anlagengesellschaft mbH

Tuženik: Savezna Republika Njemačka

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 1. u vezi s Prilogom I. Direktivi 2003/87/EZ ⁽¹⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. listopada 2003. o uspostavi trgovanja emisijskim jedinicama stakleničkih plinova unutar Zajednice tumačiti na način da proizvodnja polimera i osobito polimera polikarbonata u postrojenjima s proizvodnim kapacitetom većim od 100 tona na dan potpada pod tamo navedenu djelatnost proizvodnje voluminoznih organskih kemikalija krekingom, reformingom, djelomičnom ili potpunom oksidacijom ili sličnim postupkom?

2. U slučaju pozitivnog odgovora na prvo pitanje, ima li operator takvog postrojenja pravo na besplatnu dodjelu emisijskih jedinica na temelju izravne primjene odredaba Direktive 2003/87/EZ i Odluke Komisije 2011/278/EU ⁽²⁾, kada u skladu s nacionalnim pravom besplatna dodjela emisijskih jedinica nije moguća samo zato što predmetna država članica u područje primjene zakona kojim je prenijela Direktivu 2003/87/EZ nije uključila postrojenja za proizvodnju polimera i ta postrojenja samo zbog toga ne mogu sudjelovati u trgovanju emisijama?

⁽¹⁾ Direktiva 2003/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. listopada 2003. o uspostavi trgovanja emisijskim jedinicama stakleničkih plinova unutar Zajednice i o izmjeni Direktive Vijeća 96/61/EZ, SL, L 275, str. 32. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 9., str. 28.)

⁽²⁾ Odluka Komisije od 27. travnja 2011. o utvrđivanju prijelaznih propisa na razini Unije za usklađenu besplatnu dodjelu emisijskih jedinica na temelju članka 10.a Direktive 2003/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća, SL L 130, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 29., str. 257.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 23. studenoga 2016. uputio Consiglio di Stato (Italija) – Enzo Buccioni protiv Banca d'Italia

(Predmet C-594/16)

(2017/C 063/19)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Consiglio di Stato

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Enzo Buccioni

Tuženik: Banca d'Italia

Prethodna pitanja

1. Protivi li se načelu transparentnosti – koje je izričito propisano u članku 15. pročišćene verzije Ugovora o Europskoj uniji, s obzirom na njegov cilj opće primjene, ako se tumači tako da se (takvo načelo) može urediti podzakonskim ili istovjetnim aktima predviđenim u stavku 3. istog članka, čiji sadržaj može biti odraz pretjerane diskrecijske slobode koja se ne temelji na višoj pravnoj normi europskog prava, u odnosu na potrebno prethodno utvrđenje minimalnih načela od kojih nije moguće odstupiti – slično ograničavanje u području europskog zakonodavstva o nadzoru nad kreditnim institucijama, uslijed kojeg načelo transparentnosti postaje bespredmetno, čak i u slučaju kada proizlazi da je interes za pristup dokumentima vezan za bitne interese podnositelja zahtjeva koji su očito srodni interesu koji je, u pozitivnom smislu riječi, izuzet iz slučaja ograničavanja u navedenom području?
2. Treba li, slijedom toga, članak 22. stavak 2. i članak 27. stavak 1. Uredbe (EU) Vijeća (EU) br. 1024/2013 od 15. listopada 2013. o dodjeli određenih zadaća Europskoj središnjoj banci u vezi s politikama bonitetnog nadzora kreditnih institucija ⁽¹⁾ tumačiti tako da se ne radi o redovnim slučajevima za koje vrijedi iznimka kada pristup dokumentima nije moguć ili samo kao pravilo koje valja tumačiti u skladu s širim ciljevima članka 15. pročišćene verzije Ugovora o Europskoj uniji, koji se kao takvi mogu pripisati općem normativnom načelu prava Unije prema kojem se pristup dokumentima ne može ograničiti na temelju razumnog i proporcionalnog odvajanja potreba kreditnog sektora i temeljnih interesa štetište uključenog u *burden sharing*, ovisno o relevantnim okolnostima koje je utvrdilo nadzorno tijelo koje ima organizacijske značajke i nadležnosti u sektoru koje su istovjetne onima Europske središnje banke?

3. Treba li, imajući u vidu članak 53. Direktive 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o pristupanju djelatnosti kreditnih institucija i bonitetnom nadzoru nad kreditnim institucijama i investicijskim društvima, izmjeni Direktive 2002/87/EZ te stavljanju izvan snage direktiva 2006/48/EZ i 2006/49/EZ (Tekst značajan za EGP) ⁽¹⁾ kao i norme nacionalnog pravnog sustava koje su u skladu s tom odredbom, uskladiti istog s drugim normama i načelima europskog prava navedenim u točki 1., tako da pristup dokumentima, u slučaju da je zahtjev u tom smislu podnesen nakon što je nad bankarskom ustanovom pokrenut upravni postupak prisilne likvidacije, može biti odobren, ne samo kada podnositelj zahtjeva ne traži pristup dokumentima isključivo u građanskim i trgovačkim postupcima pokrenutim radi zaštite imovinskih interesa koji su dovedeni u pitanje nakon što je nad bankovnom ustanovom pokrenut upravni postupak prisilne likvidacije, već i u slučaju kada je podnositelj zahtjeva, upravo s ciljem da provjeri konkretnu dopuštenost takvih građanskih i trgovačkih postupaka i na preventivan način u odnosu na njih, prethodno pokrenuo postupak pred pravosudnim tijelom kojemu je država povjerila zadaću zaštite prava na pristup dokumentima i prava na transparentnost kako bi se u potpunosti zaštitilo prava na obranu i na pokretanje postupaka, posebno u odnosu na zahtjev štetište na kojeg su već primijenjeni učinci *burden sharing* u okviru postupka sanacije kreditne ustanove u kojoj je položio svoju uštedevinu?

⁽¹⁾ SL 2013., L 287, str. 63.

⁽²⁾ SL 2013., L 176, str. 338. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 14., str. 105.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 23. studenoga 2017. uputio Corte suprema di cassazione
(Italija) – Enzo Di Puma protiv Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)**

(Predmet C-596/16)

(2017/C 063/20)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Corte suprema di cassazione

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Enzo Di Puma

Druga stranka u postupku: Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 50. Povelje Europske unije o temeljnim pravima tumačiti tako da, u slučaju da se pravomoćno utvrdi nepostojanje činjenica kaznenog djela, nije moguće bez naknadne ocjene nacionalnog suda, pokrenuti ili nastaviti postupak zbog istih činjenica, koji postupak može biti okončan izricanjem sankcija koje se, s obzirom na njihovu narav i težinu, mogu kvalificirati kaznenim?
2. Treba li nacionalni sud, za potrebe utvrđenja postojanja povrede načela *ne bis in idem* iz članka 50. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, prilikom ocjene učinkovitosti, proporcionalnosti i odvraćajuće naravi sankcije, voditi računa o visini kazne propisanoj Direktivom 2014/57/UE ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Direktiva 2014/57/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 16. travnja 2014. o kaznenopravnim sankcijama za zlouporabu tržišta (Direktiva o zlouporabi tržišta) (SL 2014., L 173, str. 179.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 23. studenog 2016. uputila Corte suprema di cassazione (Italija) – Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob) protiv Antonia Zeccae

(Predmet C-597/16)

(2017/C 063/21)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Corte suprema di cassazione

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)

Druga strana u postupku: Antonio Zecca

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 50. Povelje Europske unije o temeljnim pravima tumačiti tako da, u slučaju da se pravomoćno utvrdi nepostojanje činjenica kaznenog djela, nije moguće bez naknadne ocjena nacionalnog suda, pokrenuti ili nastaviti postupak zbog istih činjenica, koji postupak može biti okončan izricanjem sankcija koje se, s obzirom na njihovu narav i težinu, mogu kvalificirati kaznenim?
2. Treba li nacionalni sud, za potrebe utvrđenja povrede načela *ne bis in idem* iz članka 50. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, prilikom ocjene učinkovitosti, proporcionalnosti i odvratajuće naravi sankcije, voditi računa o visini kazne propisane Direktivom 2014/57/UE ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Direktiva 2014/57/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 16. travnja 2014. o kaznenopravnim sankcijama za zlouporabu tržišta (Direktiva o zlouporabi tržišta) (SL 2014., L 173, str. 179.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 28. studenoga 2016 uputio Corte suprema di cassazione (Italija) – Presidenza del Consiglio dei Ministri i dr. protiv Nello Grassi i dr.

(Predmet C-616/16)

(2017/C 063/22)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Corte suprema di cassazione

Stranke glavnog postupka

Žalitelji: Presidenza del Consiglio dei Ministri, Gianni Pantuso, Angelo Tralongo, Maria Michela D'Alessandro

Druge stranke u postupku i incidentalni žalitelji: Nello Grassi, Carmela Amato, Università degli Studi di Palermo, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero della Salute, Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca

Prethodna pitanja

1. Treba li Direktivu br. 82/76/EEZ ⁽¹⁾, u kojoj su preuzete direktive br. 75/362/EEZ ⁽²⁾ i br. 75/363/EEZ ⁽³⁾, tumačiti na način da je njezinim područjem primjene obuhvaćeno i usavršavanje liječnika specijalista, u punom i u skraćenom radnom vremenu, koje su započele prije 31. prosinca 1982. i nastavljaju se nakon tog datuma, koji predstavlja rok određen u članku 16. Direktive br. 82/76/EEZ u kojem države članice trebaju usvojiti potrebne mjere za usklađivanje s tom direktivom?

U slučaju pozitivnog odgovora na prvo pitanje:

2. Treba li prilog koji je člankom 13. Direktive 82/76/EEZ, u kojoj su preuzete direktive br. 75/362/EEZ i 75/363/EEZ, dodan Direktivi „o usklađivanju” br. 75/363/EEZ tumačiti na način da za specijalističko usavršavanje koje je započelo prije 31. prosinca 1982. nastanak obveze plaćanja odgovarajuće naknade liječnicima specijalistima ovisi o ispunjavanju obveze reorganizacije ili o provjeri usklađenosti s odredbama navedenih direktiva?
3. Je li u odnosu na liječnike koji su završili specijalizaciju prema programima koji su započeli prije 1. siječnja 1983., ali koji nisu bili gotovi do tog datuma, nastala obveza plaćanja odgovarajuće naknade za cjelokupno trajanje usavršavanja ili samo za razdoblje nakon 31. prosinca 1982. i eventualno pod kojim uvjetima?

-
- (¹) Direktiva Vijeća 82/76/EEZ od 26. siječnja 1982. o izmjeni Direktive 75/362/EEZ o uzajamnom priznavanju diploma, svjedodžbi i drugih dokaza o formalnim kvalifikacijama u medicini, uključujući i mjere za lakše ostvarivanje prava na poslovni nastan i slobode pružanja usluga i Direktive 75/363/EEZ o usklađivanju odredbi utvrđenih zakonima i drugim propisima u vezi s djelatnosti liječnika (SL L 43, str. 21.) [neslužbeni prijevod]
- (²) Direktiva Vijeća 75/362/EEZ od 16. lipnja 1975. o uzajamnom priznavanju diploma, svjedodžbi i drugih dokaza o formalnim kvalifikacijama u medicini, uključujući i mjere za lakše ostvarivanje prava na poslovni nastan i slobode pružanja usluga (SL L 167, str. 1.) [neslužbeni prijevod]
- (³) Direktiva Vijeća 75/363/EEZ od 16. lipnja 1975. o usklađivanju odredbi utvrđenih zakonima i drugim propisima u vezi s djelatnosti liječnika (SL L 167, str. 14.) [neslužbeni prijevod]

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 28. studenog 2016. uputio Corte suprema di cassazione (Italija) –
Presidenza del Consiglio dei Ministri protiv Giovanne Castellano i dr.**

(Predmet C-617/16)

(2017/C 063/23)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Corte suprema di cassazione

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Presidenza del Consiglio dei Ministri

Druge stranke u postupku i incidentalni žalitelji: Giovanna Castellano, Maria Concetta Pandolfo, Antonio Marletta, Vito Mannino, Olga Gagliardo, Emilio Nardi, Maria Catania, Massimo Gallucci, Giovanna Pischedda, Giambattista Gagliardo

Prethodna pitanja

1. Treba li Direktivu br. 82/76/EEZ (¹), u kojoj su preuzete direktive br. 75/362/EEZ (²) i br. 75/363/EEZ (³), tumačiti na način da je njezinim područjem primjene obuhvaćeno i usavršavanje liječnika specijalista, u punom i u skraćenom radnom vremenu, koje su započele prije 31. prosinca 1982. i nastavljaju se nakon tog datuma, koji predstavlja rok određen u članku 16. Direktive br. 82/76/EEZ u kojem države članice trebaju usvojiti potrebne mjere za usklađivanje s tom direktivom?

U slučaju pozitivnog odgovora na prvo pitanje:

2. Treba li prilog koji je člankom 13. Direktive 82/76/EEZ, u kojoj su preuzete direktive br. 75/362/EEZ i 75/363/EEZ, dodan Direktivi „o usklađivanju” br. 75/363/EEZ tumačiti na način da za specijalističko usavršavanje koje je započelo prije 31. prosinca 1982. nastanak obveze plaćanja odgovarajuće naknade liječnicima specijalistima ovisi o ispunjavanju obveze reorganizacije ili o provjeri usklađenosti s odredbama navedenih direktiva?
3. Je li u odnosu na liječnike koji su završili specijalizaciju prema programima koji su započeli prije 1. siječnja 1983., ali koji nisu bili gotovi do tog datuma, nastala obveza plaćanja odgovarajuće naknade za cjelokupno trajanje usavršavanja ili samo za razdoblje nakon 31. prosinca 1982. i eventualno pod kojim uvjetima?

-
- ⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 82/76/EEZ od 26. siječnja 1982. o izmjeni Direktive 75/362/EEZ o uzajamnom priznavanju diploma, svjedodžbi i drugih dokaza o formalnim kvalifikacijama u medicini, uključujući i mjere za lakše ostvarivanje prava na poslovni nastan i slobode pružanja usluga i Direktive 75/363/EEZ o usklađivanju odredbi utvrđenih zakonima i drugim propisima u vezi s djelatnosti liječnika (SL L 43, str. 21.) [neslužbeni prijevod]
- ⁽²⁾ Direktiva Vijeća 75/362/EEZ od 16. lipnja 1975. o uzajamnom priznavanju diploma, svjedodžbi i drugih dokaza o formalnim kvalifikacijama u medicini, uključujući i mjere za lakše ostvarivanje prava na poslovni nastan i slobode pružanja usluga (SL L 167, str. 1.) [neslužbeni prijevod]
- ⁽³⁾ Direktiva Vijeća 75/363/EEZ od 16. lipnja 1975. o usklađivanju odredbi utvrđenih zakonima i drugim propisima u vezi s djelatnosti liječnika (SL L 167, str. 14.) [neslužbeni prijevod]

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 7. prosinca 2016. uputio Helsingin hallinto-oikeus (Finska) – Anstar Oy

(Predmet C-630/16)

(2017/C 063/24)

Jezik postupka: finski

Sud koji je uputio zahtjev

Helsingin hallinto-oikeus

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Anstar Oy

Druga stranka u postupku: Turvallisuu- ja kemikaalivirasto (Tukes)

Prethodna pitanja

1. Treba li ovlaštenje M/120 i na temelju njega donesenu usklađenu normu EN 1090-1 (:2009+A1:2011) tumačiti da proizvodi, nabrojani u točkama 1. do 4. Tukesove odluke, za pričvršćenje u beton prije njegova stvrđivanja (viseći sustavi koji se koriste za spajanje elemenata ljuski i potpornih zidova s građevinskim okvirom zgrade, određeni sidreni vijci, sidrene ploče, standardni čelični ugradbeni elementi, sustavi za učvršćenje protiv vjetrova, potporni i zidni čavli kao i balkonski priključci) ne ulaze u njihovo područje primjene?
2. Protivi li se Uredbi o građevinskim proizvodima ⁽¹⁾, u ovom predmetu navedenim Komisijinim ovlaštenjima ili pravu Unije Tukesovo tumačenje, prema kojem navedeni proizvodi ne ulaze u područje primjene ovlaštenja M/120 i norme EN 1090-1?

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 305/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. ožujka 2011. o utvrđivanju usklađenih uvjeta za stavljanje na tržište građevinskih proizvoda i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 89/106/EEZ (SL 2011., L 88, str. 5.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 50., str. 113.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 19. prosinca 2016. uputio Østre Landsret (Danska) – A/S Bevola, Jens W. Trock ApS protiv Skatteministeriet

(Predmet C-650/16)

(2017/C 063/25)

Jezik postupka: danski

Sud koji je uputio zahtjev

Østre Landsret

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: A/S Bevola, Jens W. Trock ApS

Tuženik: Skatteministeriet

Prethodna pitanja

Protivi li se članku 49. UFEU-a nacionalni sustav oporezivanja, poput onog o kojem je riječ u glavnom postupku, na temelju kojeg su dopušteni odbici gubitaka nacionalnih podružnica, dok odbici gubitaka podružnica sa sjedištem u drugim državama članicama nisu mogući, uključujući u uvjetima istovjetnim onima u presudi Suda Europske unije *Marks & Spencer*, C-446/03, ⁽¹⁾ točke 55. i 56., osim ako je grupa izabrala međunarodno zajedničko oporezivanje pod uvjetima opisanim u glavnom postupku?

⁽¹⁾ (EU:C:2005:763)

Tužba podnesena 23. prosinca 2016. – Europska komisija protiv Ujedinjene Kraljevine Velike Britanije i Sjeverne Irske

(Predmet C-669/16)

(2017/C 063/26)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: J. Norris-Usher, C. Hermes, agenti)

Tuženik: Ujedinjena Kraljevina Velike Britanije i Sjeverne Irske

Tužbeni zahtjev

- proglasiti da je Ujedinjena Kraljevina Velike Britanije i Sjeverne Irske neodređivanjem lokaliteta za zaštitu vrste *phocoena phocoena* (obalni dupin) povrijedila obveze koje ima na temelju članka 4. stavka 1., Priloga II. i Priloga III. Direktivi 92/43/EEZ ⁽¹⁾ o očuvanju prirodnih staništa i divlje faune i flore;
- proglasiti da je nedoprinošenjem stvaranju mreže Natura 2000, proporcionalno zastupljenosti staništa vrste obalni dupin (*phocoena phocoena*) na njenom državnom području, Ujedinjena Kraljevina Velike Britanije i Sjeverne Irske također povrijedila obveze koje ima na temelju članka 3. stavka 2. iste direktive;
- naložiti Ujedinjenoj Kraljevini Velike Britanije i Sjeverne Irske snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Obalni dupin (*phocoena phocoena*) je vrsta kita navedena u Prilogu II. Direktivi o staništima kao vrsta od interesa Zajednice koja zahtijeva određivanje posebnih područja očuvanja. Znatni dio populacije te vrste u Europskoj uniji se nalazi u moru nad kojima Ujedinjena Kraljevina ima suverenitet.

Sukladno članku 3., stavku 2. i članku 4., stavku 1., kao i prema prilogima II. i III. Direktivi o staništima, države članice u čijem moru živi obalni dupin će predložiti lokalitete za njihovu zaštitu i time pridonijeti stvaranju mreže Natura 2000. Prema sudskoj praksi Suda, predloženi popis mora biti iscrpan.

Ujedinjena Kraljevina nije predložila dovoljno lokaliteta za obalnog dupina.

⁽¹⁾ SL 1992, L 206, str. 7., SL posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 2., str. 14

Žalba koju je 4. siječnja 2017. podnijela Češka Republika protiv presude Općeg suda (peto vijeće) od 20. listopada 2016. u predmetu T-141/15, Češka Republika protiv Komisije

(Predmet C-4/17 P)

(2017/C 063/27)

Jezik postupka: češki

Stranke

Žalitelj: Češka Republika (zastupnici: M. Smolek, J. Vlácil i J. Pavliš, agenti)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

U vezi sa:

Žalbom protiv presude Općeg suda Europske unije od 20. listopada 2016. u predmetu T-141/15 *Češka Republika protiv Komisije* (u daljnjem tekstu: pobijana presuda) u kojem je Češka Republika tražila poništenje Provedbene odluke Komisije (EU) 2015/103 ⁽¹⁾ od 16. siječnja 2015. o isključenju iz financiranja Europske unije određenih izdataka nastalih za države članice u okviru Europskog fonda za jamstva u poljoprivredi (EFJP) i Europskog poljoprivrednog fonda za ruralni razvoj (EPFRR) (priopćeno pod brojem dokumenta C(2015) 53), u mjeri u kojoj su njome isključeni izdaci koji su nastali za Češku Republiku u razdoblju od 2010. do 2012. u ukupnom iznosu od 2 123 199,04 EUR.

Zahtjev

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

— ukine pobijanu presudu,

— poništi pobijanu odluku u mjeri u kojoj njome isključeni izdaci u ukupnom iznosu od 2 123 199,04 EUR koji su nastali za Češku Republiku, i

— naloži Europskoj komisiji snošenje troškova postupka.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog svojoj žalbi u kasacijskom postupku, žalitelj ističe tri žalbena razloga.

Prvi žalbeni razlog temelji se na povredi članka 11. Uredbe Vijeća (EZ) br. 479/2008 ⁽²⁾ od 29. travnja 2008. o zajedničkoj organizaciji tržišta vina (u daljnjem tekstu: Uredba br. 479/2008), u mjeri u kojoj je Opći sud navodno počinio pogrešku koja se tiče prava jer je zaključio da članak 11. te uredbe ne obuhvaća mjere za zaštitu trsova vinove loze od štete koju prouzroče životinje i/ili ptice.

Drugi žalbeni razlog temelji se na povredi članka 5. stavka 2. Uredbe br. 479/2008 i načela pravne sigurnosti te legitimnih očekivanja. Opći je sud u pobijanoj presudi navodno počinio pogrešku koja se tiče prava jer je utvrdio da Europska komisija određene mjere može proglasiti u cijelosti neprihvatljivima za financiranje Europske unije i na tim temeljima od financiranja isključiti sve izdatke nastale u vezi s tim mjerama, unatoč činjenici da je sama Europska komisija ispitala prihvatljivost tih mjera prilikom ispitivanja prijedloga programa potpora i da nije istaknula nikakve prigovore.

Treći žalbeni razlog temelji se na povredi članka 41. Povelje Europske unije o temeljnim pravima u vezi s člankom 31. Uredbe Vijeća (EZ) br. 1290/2005 ⁽³⁾ od 21. lipnja 2005. o financiranju zajedničke poljoprivredne politike, odnosno s člankom 52. Uredbe (EU) br. 1306/2013 ⁽⁴⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 17. prosinca 2013. o financiranju, upravljanju i nadzoru zajedničke poljoprivredne politike i s člancima 11. i 16. Uredbe Komisije (EZ) br. 885/2006 ⁽⁵⁾ od 21. lipnja 2006. o utvrđivanju detaljnih pravila za primjenu Uredbe Vijeća (EZ) br. 1290/2005 u pogledu akreditacije agencija za plaćanja i drugih tijela te poravnanja računa EFJP-a i EPFRR-a. Opći sud navodno je počinio pogrešku koja se tiče prava u pobijanoj presudi jer je zaključio da je Europska komisija mogla isključiti iz financiranja Europske unije izdatke koji se odnose na razdoblje u pogledu kojeg je Češka Republika bila lišena mogućnosti iznošenja svojeg stajališta prema postupku propisanom za financijske ispravke u vezi s poljoprivredom.

⁽¹⁾ SL 2015., L 16, str. 33.

⁽²⁾ SL 2008., L 148, str. 1.

⁽³⁾ SL 2005., L 209, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 14., svezak 1., str. 44.)

⁽⁴⁾ SL 2013., L 347, str. 549.

⁽⁵⁾ SL 2006., L 171, str. 90. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 14., svezak 2., str. 88.)

Žalba koju je 5. siječnja 2017. podnio ANKO A.E. Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias protiv presude Općeg suda (treće vijeće) od 27. travnja 2016. u predmetu T-154/14, ANKO protiv Europske komisije

(Predmet C-6/17 P)

(2017/C 063/28)

Jezik postupka: grčki

Stranke

Žalitelj: ANKO A.E. Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias (zastupnik: Stavroula Paliou, avvocato)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Zahtjevi

Žalitelj od Suda Europske unije zahtijeva da:

— ukine presudu Općeg suda od 27. travnja 2016., predmet T-154/14 i vrati predmet Općem sudu radi donošenja meritorne odluke;

— naloži Komisiji snošenje troškova.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Žalitelj pobija presudu Općeg suda izrečenu 27. travnja 2016., predmet T-154/14 navodeći da ta presuda sadrži pravne zaključke kojima se krše odredbe prava Unije.

Žalitelj smatra da pobijanu presudu valja ukinuti:

- i) kao prvo, pozivajući se na primjenjive odredbe materijalnog prava, zbog razloga koji se odnose na pogreške koje se tiču prava kao i postupovne nepravilnosti zbog kojih obrazloženje pobijane presude nije valjano;
- ii) kao drugo, zbog razloga koji se odnose na pogreške koje se tiču prava u vezi s odredbama kojima se uređuje pitanje, glede tužbe, okolnosti koje valja dokazati i tereta dokaza te, glede protutužbe, raspodjele tereta dokaza.

U tom kontekstu, ovo su žalbeni razlozi:

I) u odnosu na pogreške koja se tiče prava i postupovne nepravilnosti:

- 1) prvi žalbeni razlog: očita nedostatnost obrazloženja.
- 2) drugi žalbeni razlog: pogreška koja se tiče prava i proturječnost obrazloženja.

II) u odnosi na pogrešku koja se tiče prava i odredbe kojima se uređuje koje okolnosti valja dokazati kao i teret dokaza:

- 3) treći žalbeni razlog: pogreška koja se tiče prava glede okolnosti koje valja dokazati i tereta dokaza u prvostupanjskom postupku.
- 4) četvrti žalbeni razlog: pogreška koja se tiče prava glede raspodjele tereta dokaza istaknute u Komisijinoj protutužbi.

Žalba koju je 5. siječnja 2017. podnio ANKO A.E. Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias protiv presude Općeg suda (treće vijeće) od 27. travnja 2016. u predmetu T-155/14, ANKO protiv Europske komisije

(Predmet C-7/17 P)

(2017/C 063/29)

Jezik postupka: grčki

Stranke

Žalitelj: ANKO A.E. Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias (zastupnik: Stavroula Paliou, avvocato)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Zahtjevi

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

— ukine presudu Općeg suda od 27. travnja 2016., predmet T-155/14 i vrati predmet Općem sudu radi donošenje meritorne odluke;

— naloži Komisiji snošenje troškova.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Žalitelj ističe da presuda Općeg suda od 27. travnja 2016., predmet T-155/14 sadrži pravne zaključke kojima se krše odredbe prava Unije te ih pobija ovom žalbom.

Žalitelj smatra da pobijanu presudu valja ukinuti:

- i. **kao prvo**, pozivajući se na primjenjive odredbe materijalnog prava, s obzirom na to da je zahvaćena **pogreškama koje se tiču prava kao i postupovnim nepravilnostima koje se odnose na obrazloženje** iste;
- ii. **kao drugo**, s obzirom na to da je zahvaćena **pogreškama koje se tiču prava** koje se odnose na odredbe kojima se uređuje pitanje, glede tužbe u prvostupanjskom postupku, koje okolnosti valja dokazati kao i teret dokaza te, glede protutužbe, raspodjelu tereta dokaza.

U tom kontekstu, ovo su žalbeni razlozi:

- I. U odnosu na pogrešku koja se tiče prava i **postupovne nepravilnosti**:
 - 1) Prvi žalbeni razlog: nepostojanje obrazloženja.
 - 2) Drugi žalbeni razlog: pogreška koja se tiče prava i proturječnost obrazloženja.
- II. U odnosi na pogrešku koja se tiče prava i odredbe kojima se uređuje koje okolnosti valja dokazati kao i teret dokaza:
 - 3) Treći žalbeni razlog: pogreška koja se tiče prava glede okolnosti koje valja dokazati i tereta dokaza u prvostupanjskom postupku.
 - 4) Četvrti žalbeni razlog: pogreška koja se tiče prava glede raspodjele tereta dokaza istaknute u Komisijinoj protutužbi.

Rješenje predsjednika Suda od 10. studenoga 2016. – Europska komisija protiv Portugalske Republike koju podupiru Kraljevina Španjolska, Kraljevina Nizozemska

(Predmet C-495/15 P) ⁽¹⁾

(2017/C 063/30)

Jezik postupka: portugalski

Predsjednik Suda odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 371, 9. 11. 2015.

OPĆI SUD

Presuda Općeg suda od 13. siječnja 2017. – Deza protiv ECHA-e

(Predmet T-189/14) ⁽¹⁾

(„Pristup dokumentima — Uredba (EZ) br. 1049/2001 — Dokumenti u ECHA-inu posjedu koji sadržavaju informacije podnesene u okviru postupka koji se odnosi na zahtjev za autorizaciju uporabe tvari bis(2-etilheksil) ftalat (DEHP) — Odluka o otkrivanju određenih informacija koje tužitelj smatra povjerljivim — Izuzeće koje se odnosi na zaštitu komercijalnih interesa — Pojam privatnosti — Pravo vlasništva — Obveza obrazlaganja”)

(2017/C 063/31)

Jezik postupka: češki

Stranke

Tužitelj: Deza, a.s. (Valašské Meziříčí, Češka Republika) (zastupnik: P. Dejl, odvjetnik)

Tuženik: Europska agencija za kemikalije (ECHA) (zastupnici: u početku A. Iber, T. Zbihlej i M. Heikkilä, agenti, a zatim M. Heikkilä, C. Buchanan i W. Broere, agenti, uz asistenciju M. Mašková, odvjetnika)

Intervenijenti u potporu tuženiku: Europska komisija (zastupnici: F. Clotuche-Duvieusart, P. Ondrůšek i K. Talabér-Ritz, agenti), i ClientEarth (London, Ujedinjena Kraljevina), European Environmental Bureau (EEB) (Bruxelles, Belgija), Vereniging Health Care Without Harm Europe (Rijswijk, Nizozemska) (zastupnik: B. Kloostra, odvjetnik)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a kojim se traži poništenje ECHA-inih odluka od 24. siječnja 2014. u vezi s otkrivanjem određenih informacija koje je tužitelj dostavio u okviru postupka koji se odnosi na zahtjev za odobrenje upotrebe tvari bis(2-etilheksil) ftalat (DEHP).

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Deza, a.s. će, osim vlastitih, snositi troškove Europske agencije za kemikalije (ECHA), uključujući troškove postupka privremene pravne zaštite.
3. Europska komisija će snositi vlastite troškove.
4. ClientEarth, European Environmental Bureau (EEB) i Vereniging Health Care Without Harm Europe snosit će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 194, 24. 6. 2014.

Presuda Općeg suda od 17. siječnja 2017. – QuaMa Quality Management protiv EUIPO-a – Microchip Technology (medialbo)

(Predmet T-225/15) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava verbalnog žiga Europske unije medialbo — Raniji verbalni žig Europske unije MediaLB — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Članak 41. stavak 1. Uredbe br. 207/2009 — Registracija prijenosa žiga — Članak 17. stavak 7. Uredbe br. 207/2009”)

(2017/C 063/32)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: QuaMa Quality Management GmbH (Glashütten, Austrija) (zastupnik: C. Russ, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: M. Fischer, agent)

Druška stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Microchip Technology, Inc. (Chandler, Arizona, Sjedinjene Američke Države) (zastupnik: C. Bergmann, odvjetnik)

Predmet

Tužba protiv odluke četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 19. veljače 2015. (spojeni predmeti R 1809/2014-4 i R 1680/2014-4), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društva Microchip Technology i Alexandra Boppa.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu QuaMa Quality Management GmbH nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 228, 13. 7. 2015.

Presuda Općeg suda od 24. studenoga 2016. – Speciality Drinks protiv EUIPO-a – William Grant (CLAN)

(Predmet T-250/15) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava verbalnog žiga Europske unije CLAN — Raniji verbalni žig Europske unije CLAN MACGREGOR — Relativni razlog za odbijanje — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Sličnost proizvoda obuhvaćenih suprotstavljenim žigovima — Relevantna javnost — Međuovisnost kriterija — Ovlast izmjene — Članak 65. stavak 3. Uredbe br. 207/2009”)

(2017/C 063/33)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Speciality Drinks Ltd (London, Ujedinjena Kraljevina) (zastupnik: G. Pritchard, barrister)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: M. Vuijst, A. Folliard-Monguiral i M. Rajh, agenti)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: William Grant & Sons Ltd (Dufftown, Ujedinjena Kraljevina) (zastupnici: J. Cormack i G. Anderson, solicitors)

Predmet

Tužba protiv odluke prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 5. ožujka 2015. (predmet R 220/2014-1), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društva William Grant & Sons i društva Speciality Drinks.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Speciality Drinks Ltd se nalaže snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 245, 27. 7. 2015.

Presuda Općeg suda od 19. siječnja 2017. – Morgan & Morgan protiv EUIPO-a – Grupo Morgan & Morgan (Morgan & Morgan)

(Predmet T-399/15) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Europske unije Morgan & Morgan — Raniji figurativni žig Europske unije MMG TRUST MIEMBRO DEL GRUPO MORGAN & MORGAN — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009”)

(2017/C 063/34)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Morgan & Morgan Srl International Insurance Brokers (Conegliano, Italija) (zastupnici: F. Caricato i F. Gatti, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: J. Crespo Carrillo i C. Martini, agenti)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a: Grupo Morgan & Morgan (Panama, Panama)

Predmet

Tužba protiv odluke prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 7. svibnja 2015. (predmet R 1657/2014-1) koja se odnosi na postupak povodom prigovora između Grupo Morgan & Morgan i Morgan & Morgan International Insurance Brokers.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Morgan & Morgan Srl International Insurance Brokers snosit će troškove.

⁽¹⁾ SL C 311, 21. 9. 2015.

Presuda Općeg suda od 17. siječnja 2017. – Cofely Solelec i dr. protiv Parlamenta**(Predmet T-419/15) ⁽¹⁾****(„Javna nabava radova — Postupak javne nabave — Proširenje i modernizacija zgrade Konrad Adenauer u Luxembourg — Poništenje postupka javne nabave — Obveza obrazlaganja — Tržišna vrijednost — Očita pogreška u ocjeni”)**

(2017/C 063/35)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelji: Cofely Solelec (Esch-sur-Alzette, Luksemburg), Mannelli & Associés SA (Bertrange, Luksemburg), Cofely Fabricom (Bruxelles, Belgija) (zastupnik: S. Marx, odvjetnik)

Tuženik: Europski parlament (zastupnici: L. Chrétien i M. Mraz, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a kojim se traži poništenje dviju odluka sadržanih u dopisima pod oznakom D(2015) 24297 i D(2015).28116 Glavne uprave za infrastrukturu i logistiku Europskog parlamenta od 29. svibnja odnosno 11. lipnja 2015., kojima se tužitelje obavještava o poništenju postupka javne nabave INLO-D-UPIL-T-14-A04 za dodjelu grupe br. 75, naziva „Električna energija – Jake struje”, u vezi s projektom proširenja i modernizacije zgrade Konrad Adenauer u Luxembourg (Luksemburg).

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvima Cofely Solelec, Mannelli & Associés SA i Cofely Fabricom nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 337, 12. 10. 2015.

Presuda Općeg suda od 19. siječnja 2017. – Stock Polska protiv EUIPO-a – Lass & Steffen (LUBELSKA)**(Predmet T-701/15) ⁽¹⁾****(„Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Europske unije LUBELSKA — Raniji nacionalni verbalni žig Lubeca — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Stupanj pozornosti javnosti — Sličnost znakova — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009”)**

(2017/C 063/36)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Stock Polska sp. z o.o. (Varšava, Poljska) (zastupnik: T. Gawrylczyk, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: M. Rajh, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Lass & Steffen GmbH Wein- und Spirituosen-Import (Lübeck, Njemačka) (zastupnik: R. Kunz-Hallstein, odvjetnik)

Predmet

Tužba protiv odluke petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 24. rujna 2015. (predmet R 1788/2014-5) koja se odnosi na postupak povodom prigovora između Lass & Steffen Wein- und Spirituosen-Import i Stock Polska.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Stock Polska sp. z.o.o. snosit će troškove.

⁽¹⁾ SL C 38, 1. 2. 2016.

Presuda Općeg suda od 17. siječnja 2017. – Netguru protiv EUIPO-a (NETGURU)

(Predmet T-54/16) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Prijava verbalnog žiga Europske unije NETGURU — Apsolutni razlog za odbijanje — Nepostojanje razlikovnog karaktera — Članak 7. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Obveza obrazlaganja — Članak 41. Povelje o temeljnim pravima — Članak 75. Uredbe br. 207/2009 — Članak 76. stavak 2. Uredbe br. 207/2009”)

(2017/C 063/37)

Jezik postupka: poljski

Stranke

Tužitelj: Netguru sp. z o.o. (Poznań, Poljska) (zastupnici: u početku K. Jarosiński, zatim T. Grzybowski, T. Guzek, M. Jackowski, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: D. Walicka, agent)

Predmet

Tužba protiv odluke petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 18. prosinca 2015. (predmet R 144/2015-5), koja se odnosi na prijavu za registraciju verbalnog znaka NETGURU kao žiga Europske unije.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Netguru sp. z o.o. nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 111, 29. 3. 2016.

Presuda Općeg suda od 18. siječnja 2017. – Wieromiejczyk protiv EUIPO-a (Tasty Puff)**(Predmet T-64/16) ⁽¹⁾****(„Žig Europske unije — Prijava figurativnog žiga Europske unije Tasty Puff — Apsolutni razlozi za odbijanje — Opisni karakter — Članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Nepostojanje razlikovnog karaktera — Članak 7. stavak 1. točka (b) Uredbe br. 207/2009”)**

(2017/C 063/38)

Jezik postupka: poljski

Stranke

Tužitelj: Michał Wieromiejczyk (Pabianice, Poljska) (zastupnik: R. Rumpel, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: E. Śliwińska i D. Walicka, agenti)

Predmet

Tužba protiv odluke petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 5. studenoga 2015. (predmet R 3058/2014-5), koja se odnosi na prijavu za registraciju figurativnog znaka Tasty Puff kao žiga Europske unije.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Michału Wieromiejczyk se nalaže snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 111, 29. 3. 2016.

Presuda Općeg suda od 19. siječnja 2017. – Komisija protiv Friebergera i Vallina**(Predmet T-232/16 P) ⁽¹⁾****(„Žalba — Javna služba — Dužnosnici — Mirovine — Reforma Pravilnika o osoblju — Povećanje dobi za umirovljenje — Odluka kojom se odbija ponovni izračun bonusa u vezi s mirovinskim pravima — Načelo ne ultra petita — Pogreška koja se tiče prava — Obveza obrazlaganja”)**

(2017/C 063/39)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: Europska komisija (zastupnici: G. Berscheid i G. Gattinara, agenti)

Druge stranke u postupku: Jürgen Frieberger (Woluwe-Saint-Lambert, Belgija), Benjamin Vallin (Saint-Gilles, Belgija) (zastupnici: J.-N. Louis i N. de Montigny, odvjetnici)

Predmet

Žalba protiv presude Službeničkog suda Europske unije (treće vijeće) od 2. ožujka 2016., Frieberger i Vallin/Komisija (F-3/15, EU:F:2016:26) kojom se zahtijeva ukidanje te presude.

Izreka

1. Ukida se presuda Službeničkog suda Europske unije (treće vijeće) od 2. ožujka 2016., Frieberger i Vallin/Komisija (F-3/15).

2. Odbija se tužba koju su Jürgen Frieberger i Benjamin Vallin podnijeli Službeničkom sudu u predmetu F-3/15.
3. Svaka stranka snosi vlastite troškove u vezi sa žalbenim postupkom.
4. J. Frieberger i B. Vallin snosit će troškove u vezi s postupkom pred Službeničkim sudom, uključujući i troškove Europske komisije.

⁽¹⁾ SL C 243, 4. 7. 2016.

Tužba podnesena 15. prosinca 2016. – MS protiv Komisije

(Predmet T-314/16)

(2017/C 063/40)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: MS (Castries, Francuska) (zastupnici: L. Levi i M. Vandenbussche, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

— proglasi ovu tužbu dopuštenom i osnovanom;

i u skladu s tim:

- poništi Komisijinu odluku kojom se uskraćuje pristup dokumentima od 2. veljače 2016. i odluku od 19. travnja 2016. kojom se potvrđuje to uskraćivanje;
- popravi neimovinsku štetu nastalu zbog protupravnog postupanja Europske komisije, procijenjenu *ex aequo et bono* na 20 000 eura;
- naloži tuženiku snošenje svih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe, tužitelj ističe jedan tužbeni razlog, koji se temelji na povredi Uredbe br. 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2001. o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije (SL 2001., L 145, str. 43.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 16., str. 70.), i osobito njezinih članaka 2. i 4.

Prema tužitelju, kako bi uskratila pristup traženim dokumentima, Komisija je navela dva izuzeća iz članka 4. Uredbe br. 1049/2001, to jest, s jedne strane zaštitu privatnosti i integriteta pojedinca i s druge strane, zaštitu sudskog postupka. Međutim, Komisija nije dokazala da bi otkrivanje tih dokumenata ugrozilo zaštitu privatnosti i integriteta osoba koje su navedene u spomenutim dokumentima. Usto, prijenos osobnih podataka koje ti dokumenti sadržavaju apsolutno je nužan za razumijevanje optužbi protiv tužitelja. Bez te mogućnosti, tužitelj nije u ravnopravnom položaju i ne može na odgovarajući način pripremiti obranu. S druge strane, pristup dokumentima, kao i osobnim podacima koje sadržavaju, nužan je, opravdan i proporcionalan cilju dobre uprave, zaštiti prava obrane i poštovanju tužiteljeve privatnosti. Komisija je dodatno ugrozila tužiteljevu privatnost s obzirom na to da nije lojalno postupala s osobnim podacima koji se odnose na njega.

Podredno, tužitelj naglašava da se izuzećima iz članka 4. otkrivanje traženog dokumenta protivi samo ako se to otkrivanje ne može opravdati javnim interesom. On smatra da temeljna prava, osobito prava obrane, predstavljaju takav javni interes.

U odluci kojom se odbija ponovni zahtjev za pristup, Komisija je samo pružila čisto generičko obrazloženje jer nije objasnila čime bi djelomični pristup navedenim dokumentima ugrozio interes zaštite osobnih podataka i privatnost u njima navedenih pojedinaca.

Naposljetku, tužitelj smatra da su nezakonitosti koje je počinila Komisija povrede koje su mu prouzročile stvarnu i izvjesnu štetu.

Tužba podnesena 15. prosinca 2016. – Nf Nails In Vogue protiv EUIPO-a – Nails & Beauty (NAILS FACTORY)

(Predmet T-886/16)

(2017/C 063/41)

Jezik na kojem je tužba podnesena: španjolski

Stranke

Tužitelj: Nf Nails In Vogue, SL (Arganda del Rey, Španjolska) (zastupnik: L. Jáudenes Sánchez, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druge stranke pred žalbenim vijećem: Nails & Beauty Vertriebs GmbH (Kiel, Njemačka)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave: druga stranka pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni žig: figurativni žig Europske unije s verbalnim elementima „NAILS FACTORY” – prijava za registraciju br. 13 528 336

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 5. listopada 2016. u predmetu R 202/2016-1

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- prihvati tužbu;
- poništi pobijanu odluku i zadrži na snazi odluku odjela za prigovore;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova, uključujući troškove postupka pred žalbenim vijećem.

Tužbeni razlog

- povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009.
-

Tužba podnesena 12. prosinca 2016. – Scandlines Danmark i Scandlines Deutschland protiv Komisije**(Predmet T-890/16)**

(2017/C 063/42)

*Jezik postupka: engleski***Stranke**

Tužitelji: Scandlines Danmark ApS (Kopenhagen, Danska), Scandlines Deutschland GmbH (Hamburg, Njemačka) (zastupnik: L. Sandberg-Mørch, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- poništi Odluku Europske komisije od 30. rujna 2016. (u daljnjem tekstu: pobijana odluka), koja se odnosi na određene mjere potpore koje su odobrene određenim trećim osobama u vezi s financiranjem plana, gradnje i izvršenja projekta Fehmarn Belt Fixed Link;
- naloži Komisiji snošenje troškova tužitelja.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelji ističu deset tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija počinila pogrešku koja se tiče prava kada je utvrdila da moguća prekomjerna naknada u okviru željezničkih pristojbi čini postojeću potporu koja je odobrena odlukom o gradnji.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija počinila pogrešku koja se tiče prava kada je utvrdila da besplatna upotreba državnog vlasništva čini postojeću potporu koja je odobrena odlukom o gradnji.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija počinila pogrešku koja se tiče prava kada je utvrdila da državna jamstva dotičnoj trećoj osobi čine postojeću potporu koja je odobrena odlukom o odobrenju plana.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija počinila pogrešku koja se tiče prava kada je utvrdila da dokapitalizacija čini postojeću potporu koja je odobrena odlukom o odobrenju plana.
5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija počinila pogrešku koja se tiče prava kad je utvrdila da državni zajmovi čine postojeću potporu koja je odobrena odlukom o odobrenju plana.
6. Šesti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija počinila pogrešku koja se tiče prava kad je utvrdila da državna potpora koja prelazi iznos odobren odlukom o odobrenju plana čini postojeću potporu.
7. Sedmi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija počinila pogrešku koja se tiče prava kad je utvrdila da porezne olakšice čine postojeću potporu koja je odobrena odlukom o odobrenju plana.
8. Osmi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija počinila pogrešku koja se tiče prava kad je utvrdila da su pobijane mjere potpore za fazu plana odobrene u odluci o gradnji.
9. Deveti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija povrijedila svoju obvezu pokretanja službenog ispitnog postupka.
10. Deseti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija povrijedila svoju obvezu obrazlaganja.

Tužba podnesena 12. prosinca 2016. – Scandlines Danmark i Scandlines Deutschland protiv Komisije**(Predmet T-891/16)**

(2017/C 063/43)

*Jezik postupka: engleski***Stranke**

Tužitelj: Scandlines Danmark ApS (Kopenhagen, Danska), Scandlines Deutschland GmbH (Hamburg, Njemačka) (zastupnik: L. Sandberg-Mørch, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- proglasi da je tuženik nezakonito propustio djelovati u skladu s člankom 265. Ugovora o funkcioniranju Europske unije jer nije odredio svoje stajalište o pritužbi tužiteljâ od 5. lipnja 2014., u vezi s državnom potporom odobrenom za financiranje projekta Fehmarn Belt Fixed Link;
- naloži Komisiji snošenje svih troškova, uključujući troškove nastale tužiteljima u postupku čak i ako, slijedom podnošenja tužbe, Komisija poduzme radnje zbog kojih Opći sud smatra da ne treba donositi odluku ili ako Opći sud odbaci tužbu kao nedopuštenu.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelji ističu sedam tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija propustila djelovati u smislu članka 265. UFEU-a u vezi s odobrenjem državne potpore u obliku moguće prekomjerne naknade u okviru nekomercijalnih željezničkih pristojbi koje treba platiti danski nacionalni željeznički operator DSB dotičnoj trećoj osobi za upotrebu Fixed Link (faza gradnje).
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija propustila djelovati u smislu članka 265. UFEU-a u vezi s odobrenjem državne potpore u obliku besplatnog davanja državnog vlasništva na upotrebu dotičnoj trećoj osobi radi gradnje Fixed Link (faza gradnje).
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija propustila djelovati u smislu članka 265. UFEU-a u vezi s odobrenjem državne potpore u obliku državnih jamstava dotičnim trećim osobama jer to nije odobreno odlukom o odobrenju plana (faza plana).
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija propustila djelovati u smislu članka 265. UFEU-a u vezi s odobrenjem državne potpore u obliku dokapitalizacija dotičnim trećim osobama time što je prekoračila iznose odobrene u odluci o odobrenju plana (faza plana).
5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija propustila djelovati u smislu članka 265. UFEU-a u vezi s odobrenjem državne potpore u obliku državnih zajmova dotičnim trećim osobama jer je odlukom o odobrenju plana odobreno samo davanje državnih jamstava (faza plana).
6. Šesti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija propustila djelovati u smislu članka 265. UFEU-a u vezi s odobrenjem državne potpore u obliku državnih zajmova dotičnim trećim osobama time što je prekoračila proračun odobren u odluci o odobrenju plana (faza plana).

7. Sedmi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija propustila djelovati u smislu članka 265. UFEU-a u vezi s odobrenjem državne potpore u obliku poreznih olakšica dotičnim trećim osobama koje nisu bile odobrene u odluci o odobrenju plana (faza plana).

Tužba podnesena 21. prosinca 2016. – Labiri protiv EGSO-a i Europskog odbora regija

(Predmet T-904/16)

(2017/C 063/44)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Vassiliki Labiri (Bruxelles, Belgija) (zastupnici: J.-N. Louis i N. De Montigny, odvjetnici)

Tuženici: Europski gospodarski i socijalni odbor, Europski odbor regija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

utvrdi i presudi,

- poništava se odluka glavnog tajnika Europskog odbora regija od 11. svibnja 2016. da tužitelja kao administratora rasporedi u Upravu za prevođenje na temelju nagodbe u predmetu F-33/15;
- EGSO je odgovoran za zlouporabu ovlasti i povrijedio je svoju obvezu lojalnosti prema tužitelju time što ga je svjesno doveo u zabludu glede opsega sporazuma sklopljenog između stranaka 4. veljače 2016.;
- EGSO i EOR zajedno će snositi troškove.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe dva tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 266. UFEU-a, jer je pobijana odluka donesena očitom povredom nagodbe sklopljene u predmetu F-33/15, Labiri/EGSO.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na zlouporabi ovlasti, jer je tužitelj namjerno doveden u zabludu glede opsega sporazuma sklopljenog između stranaka i preciznije, tumačenja odredbi sporazuma od strane dvaju odbora.

Tužba podnesena 22. prosinca 2016. – Schwenk Zement protiv Komisije

(Predmet T-907/16)

(2017/C 063/45)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Schwenk Zement KG (Ulm, Njemačka) (zastupnici: U. Soltész, M. Raible i G. Wecker, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku,
- naloži Komisiji snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Predmetna tužba za poništenje usmjerena je protiv Odluke Komisije C(2016) 6591 *final* od 10. listopada 2016. (predmet M.7878 – HeidelbergCement/Schwenk/Cemex Hungary/Cemex Croatia (SL 2016., C 374, str. 1.)).

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe dva tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji se na povredi članka 1. Uredbe (EZ) br. 139/2004 ⁽¹⁾, eventualno u vezi s točkom 147. Konsolidirane obavijesti Komisije o nadležnosti na temelju Uredbe (EZ) br. 139/2004 (u daljnjem tekstu: Konsolidirana obavijest).

Tužitelj u okviru prvog tužbenog razloga navodi da Komisija nije nadležna za ispitivanje predmetne koncentracije. Naime, da je u odnosu na tužitelja utvrđeno, što bi bilo pravilno, da nije predmetni poduzetnik, pragovi u pogledu prihoda utvrđeni u članku 1. Uredbe (EZ) br. 139/2004 ne bi bili dosegnuti.

2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na nedostatku u obrazloženju

Tužitelj njime ističe da je se Komisija, doduše, pozvala na postojanje iznimnog slučaja iz točke 147. Konsolidirane obavijesti, no nije dokazala da su bile ispunjene pretpostavke za postojanje takvog slučaja.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 139/2004 od 20. siječnja 2004. o kontroli koncentracija između poduzetnika (SL 2004., L 24, str. 1) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 8., svezak 5., str. 73.)

Tužba podnesena 22. prosinca 2016. – RRTec protiv EUIPO-a – Mobotec (RROFA)

(Predmet T-912/16)

(2017/C 063/46)

Jezik na kojem je tužba podnesena: poljski

Stranke

Tužitelj: RRTec sp. z o o. (Gleiwitz, Poljska) (zastupnik: T. Gawrylczyk, odvjetnik [Radca prawny])

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Mobotec AB (Göteborg, Švedska)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave: tužitelj

Predmetni sporni žig: figurativni žig Europske unije s verbalnim elementom „RROFA” – prijava za registraciju br. 12 699 534

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 5. listopada 2016. u predmetu R 2392/2015-1

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlog

- povreda članka 8. stavka 1. točaka (a) i (b) Uredbe br. 207/2009.

Tužba podnesena 23. prosinca 2016. – Fininvest i Berlusconi protiv ESB-a

(Predmet T-913/16)

(2017/C 063/47)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužitelji: Finanziaria d'investimento Fininvest SpA (Fininvest) (Rim, Italija), Silvio Berlusconi (Rim) (zastupnici: R. Vaccarella, A. Di Porto, M. Carpinelli i A. Saccucci, odvjetnici)

Tuženik: Europska središnja banka

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- poništi Odluku Europske središnje banke od 25. listopada 2016. kojom se „protivi stjecanju kvalificiranog udjela u ciljnom društvu od strane stjecateljâ”.
- Europskoj središnjoj banci naloži snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Ova je tužba podnesena protiv Odluke Europske središnje banke od 25. listopada 2016. (ECB/SSM/20016-7LVZJ6XRIE7VNZ4UBX81/4) na temelju članaka 22. i 23. Direktive 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o pristupanju djelatnosti kreditnih institucija i bonitetnom nadzoru nad kreditnim institucijama i investicijskim društvima, izmjeni Direktive 2002/87/EZ te stavljanju izvan snage direktiva 2006/48/EZ i 2006/49/EZ (CRD IV) (SL 2013., L 176, str. 338.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 14., str. 105. i ispravak u SL-u 2017., L 20, str. 1.), članka 1. stavka 5., članka 4. stavka 1. točke (c) i članka 15. stavka 3. Uredbe Vijeća (EU) br. 1024/2013 od 15. listopada 2013. o dodjeli određenih zadaća Europskoj središnjoj banci u vezi s politikama bonitetnog nadzora kreditnih institucija (SL 2013., L 287, str. 63.), članka 87. Uredbe (EU) br. 468/2014 Europske središnje banke od 16. travnja 2014. o uspostavljanju okvira za suradnju unutar Jedinstvenog nadzornog mehanizma između Europske središnje banke i nacionalnih nadležnih tijela te s nacionalnim imenovanim tijelima (Okvirna uredba o SSM-u) (SL 2014., L 141, str. 1.), kao i članka 19., 22. i 25. propisa pod nazivom „Testo unico bancario italiano” (Talijanski konsolidirani zakon o bankama), kojom se središnja banka protivi stjecanju kvalificiranog udjela od strane društva Finanziaria d'Investimento Fininvest S.p.A. u kreditnoj instituciji (ciljnom društvu).

U prilog svojoj tužbi, tužitelji ističu osam tužbenih razloga koji se dijele u tri skupine.

1. Prvi tužbeni razlog koji se temelji na tvrdnji o pogrešnoj primjeni članka 22. i 23. Direktive CRD IV, povredi članka 1. stavka 5., članka 4. stavka 1. točke (c) i članka 15. Uredbe o SSM-u i članka 86. i 87. Okvirne uredbe o SSM-u osobito u vezi s člankom 4. stavkom 1., člankom 5. stavkom 2. i člankom 13. stavkom 2. UEU-a i s člankom 127. stavkom 6. UFEU-a, kao i o zloporabi ovlasti.
2. Drugi tužbeni razlog, iznesen podredno, koji se temelji na tvrdnji da se širokom primjenom Direktive CRD IV u ovom slučaju krši opće načelo neretroaktivnosti akata sekundarnog prava.
3. Treći tužbeni razlog koji se temelji na tvrdnji o povredi načela pravne sigurnosti i načela pravomoćnosti konačne presude br. 882 koju je 3. ožujka 2016. donio Consiglio di Stato (Državno vijeće, Italija) koji je odlučio o učincima spajanja odobrenog od strane Banca d'Italia (Talijanska središnja banka) u vezi s udjelom društva Fininvest u ciljnom društvu.

— Tužitelji s tim u vezi ističu da se ta prva skupina tužbenih razloga odnosi na sami temelj pobijane odluke te da se njome osobito osporava tumačenje Direktive CRD IV od strane ESB-a zato što je pravno pogrešno i zato jer se njime nezakonito proširuju posebne ovlasti koje su ESB-u dodijeljene Uredbom o SSM-u i Okvirnom uredbom o SSM-u, te je u suprotnosti s pravomoćnošću koja je već nastupila na nacionalnoj razini konačnom presudom Consiglio di Stato 3. ožujka 2016. o udjelu u ciljnom društvu

4. Četvrti tužbeni razlog koji se temelji na tvrdnji o povredi članka 4. stavka 3., Uredbe o SSM-u, članka 23. stavaka 1. i 4. Direktive CRD IV, kao i općih načela zakonitosti, pravne sigurnosti i predvidivosti radnji uprave, u vezi s primjenom nacionalnih odredbi o prenošenju od strane ESB-a, i o povredi općih načela zakonitosti i pravne sigurnosti u pogledu primjene na tužitelje *Guidelines for the prudential assessment of acquisitions and increases in holdings in the financial sector required by Directive 2007/44/EC*, koje su 2008. donijeli CEBS, CESR i CEIOPS.
5. Peti tužbeni razlog, iznesen podredno, koji se temelji na tvrdnji o bitnim povredama postupka, u ovom slučaju, neprovođenju istrage i nepostojanju obrazloženja u vezi s kriterijem „vjerojat[nog] utjecaj[a] predloženog stjecatelja na kreditnu instituciju” (čl. 23. st. 1. Direktive CRD IV).
6. Šesti tužbeni razlog koji se temelji na tvrdnji o povredi općeg načela proporcionalnosti, jer se pobijanom odlukom proizvode učinci mjere izvlaštenja kojom se nalaže obvezna prodaja velikog udjela, i o povredi članka 16. i 17. Povelje Europske unije o temeljnim pravima i odgovarajućih općih načela prava Europske unije, kako proizlaze iz Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda i ustavnih tradicija zajedničkih državama članicama.

— Tužitelji s tim u vezi ističu da se ova druga skupina tužbenih razloga tiče ocjene koju je izvršio ESB te se odnosi na, s jedne strane, pregled nacionalnog zakonodavstva od strane samog ESB-a, i, s druge, na izostanak konkretne ocjene „vjerojat[nog] utjecaj[a] predloženog stjecatelja na kreditnu instituciju” i na nepoštovanje načela proporcionalnosti kod bonitetnog nadzora.

Treća skupina tužbenih razloga se, nasuprot tome, odnosi na niz teških postupovnih povreda počinjenih u postupku nadzora i kod donošenja konačne odluke ESB-a.

7. Sedmi tužbeni razlog koji se temelji na tvrdnji o povredi prava obrane koja je trebalo „u potpunosti pošt[ovati]” (čl. 22. st. 2. Uredbe o SSM-u i čl. 32. st. 1. Okvirne uredbe o SSM-u) i prava na dobru upravu iz članka 41. Povelje o temeljnim pravima, zato što su stranke nepravodobno ostvarile pravo na pristup spisu te se nisu mogle upoznati sa sadržajem akta ESB-a na temelju kojeg je otvoren postupak davanja odobrenja. Tužitelji također ističu pogrešnu primjenu članka 32. stavaka 1. i 5. Okvirne uredbe o SSM-u.

8. Osmi tužbeni razlog koji se temelji na tvrdnji o nezakonitosti, s obzirom na članak 277. UFEU-a, članka 31. stavka 3., Okvirne uredbe o SSM-u zato što se tom odredbom krše prava obrane zajamčena člankom 41. Povelje o temeljnim pravima i odgovarajuća opća načela prava koja proizlaze iz ustavnih načela zajedničkih državama članicama.

Tužba podnesena 3. siječnja 2017. – J.M.-E.V. e hijos protiv EUIPO-a – Masi (MASSI)

(Predmet T-2/17)

(2017/C 063/48)

Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski

Stranke

Tužitelj: J.M.-E.V. e hijos, SRL (Granollers, Španjolska) (zastupnici: M. Ceballos Rodríguez i J. Güell Serra, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Alberto Masi (Milano, Italija)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: tužitelj

Predmetni sporni žig: verbalni žig EU-a „MASSI” – žig EU-a br. 414 086

Postupak pred EUIPO-om: postupak proglašavanja žiga ništavim

Pobijana odluka: odluka prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 04. listopada 2016. (ispravljena odlukom od 3. studenoga 2016.) u predmetu R 793/2015-1

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- odbije tužbu za proglašenje ništavosti koju je Alberto Masi podnio protiv registracije žiga EU-a br. 414 086 „MASSI” u razredu 12;
- naloži EUIPO-u i drugoj stranci u postupku pred EUIPO-om, ako odluči sudjelovati u njemu, snošenje troškova.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 56. stavka 3. Uredbe br. 207/2009 (*res iudicata*);
 - neprimjena članka 53. stavka 1. točke (a) u vezi s člankom 8. stavkom 2. točkom (c) Uredbe br. 207/2009.
-

**Tužba podnesena 4. siječnja 2017. – Equivalenza Manufactory protiv EUIPO-a – ITM Entreprises
(BLACK LABEL BY EQUIVALENZA)**

(Predmet T-6/17)

(2017/C 063/49)

Jezik na kojem je tužba podnesena: španjolski

Stranke

Tužitelj: Equivalenza Manufactory, SL (Barcelona, Španjolska) (zastupnici: G. Macías Bonilla, G. Marín Raigal i E. Armero Lavie, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: ITM Entreprises SA (Pariz, Francuska)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave: tužitelj

Predmetni sporni žig: figurativni žig Europske unije s verbalnim elementima „BLACK LABEL BY EQUIVALENZA” – prijava registracije br. 13 576 616

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 11. listopada 2016. u predmetu R 690/2016-2

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- donese odluku kojom se usvaja ova tužba i slijedom toga poništi pobijanu odluku;
- naloži snošenje troškova ovog postupka EUIPO-u kao tuženiku i, po potrebi, društvu ITM Enterprises kao intervenijentu.

Tužbeni razlog

- povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009

**Tužba podnesena 5. siječnja 2017. – John Mills protiv EUIPO-a – Jerome Alexander Consulting
(MINERAL MAGIC)**

(Predmet T-7/17)

(2017/C 063/50)

Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski

Stranke

Tužitelj: John Mills Ltd (London, Ujedinjena Kraljevina) (zastupnik: S. Malynicz, QC)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Jerome Alexander Consulting Corp. (Surfside, Florida, Sjedinjene Američke Države)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave: tužitelj

Predmetni sporni žig: verbalni žig Europske unije „MINERAL MAGIC” – prijava za registraciju žiga Europske unije br. 12 151 379

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 5. listopada 2016. u predmetu R 2087/2015-1

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u i drugoj stranci snošenje vlastitih troškova i tužiteljevih troškova.

Tužbeni razlog

- povreda članka 8. stavka 3. Uredbe br. 207/2009.

Tužba podnesena 5. siječnja 2017. – Golden Balls protiv EUIPO-a – Intra-Press (GOLDEN BALLS)

(Predmet T-8/17)

(2017/C 063/51)

Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski

Stranke

Tužitelj: Golden Balls Ltd (London, Ujedinjena Kraljevina) (zastupnici: M. Edenborough QC, M. Hawkins, *Solicitor* i T. Dolde, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Intra-Press (Boulogne Billancourt, Francuska)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave: tužitelj

Predmetni sporni žig: verbalni žig Europske unije „GOLDEN BALLS” – prijava za registraciju br. 6 036 50

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 30. rujna 2016. u predmetu R 1962/2015-1

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlog

- povreda članka 8. stavka 1. točke (b) i članka 8. stavka 5. Uredbe br. 207/2009.
-

Tužba podnesena 11. siječnja 2017. – Mellifera protiv Komisije**(Predmet T-12/17)**

(2017/C 063/52)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Mellifera eV, Vereinigung für wesensgemäße Bienenhaltung (Rosenfeld, Njemačka) (zastupnik: A. Willand, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku Komisije Ares (2016) 6306335 od 8. studenoga 2016., dostavljenu tuženiku 11. studenoga 2016.;
- naloži Komisiji da odluči o osnovanosti tužiteljeva zahtjeva za interno preispitivanje Provedbene uredbe (EU) 2016/1096 o produljenju odobrenja glifosata;
- naloži tuženiku snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe dva tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog: povreda članka 10. stavka 1. u vezi s člankom 2. stavkom 1. točkom (g) Uredbe (EZ) br. 1367/2006 ⁽¹⁾ i u vezi s Aarhuškom konvencijom ⁽²⁾

U okviru prvog tužbenog razloga tužitelj ističe da je produljenje odobrenja aktivne tvari glifosata upravni akt, koji se može preispitati u postupku na temelju članka 10. stavka 1. Uredbe (EZ) br. 1367/2006.

2. Drugi tužbeni razlog: povreda članka 17. Uredbe (EZ) br. 1107/2009 ⁽³⁾

Tužitelj ističe da Komisija nije bila ovlaštena produžiti odobrenje za aktivnu tvar glifosat temeljem gore navedene odredbe, jer ta odredba u ovom predmetu uopće nije primjenjiva.

- ⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 1367/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 6. rujna 2006. o primjeni odredaba Aarhuške konvencije o pristupu informacijama, sudjelovanju javnosti u odlučivanju i pristupu pravosuđu u pitanjima okoliša na institucije i tijela Zajednice (SL 2006., L 264, str. 13.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 20., str. 29.).
- ⁽²⁾ Konvencija Ekonomske komisije Ujedinjenih naroda za Europu (UNECE) o pristupu informacijama, sudjelovanju javnosti u odlučivanju i pristupu pravosuđu u pitanjima okoliša.
- ⁽³⁾ Uredba (EZ) br. 1107/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o stavljanju na tržište sredstava za zaštitu bilja i stavljanju izvan snage direktiva Vijeća 79/117/EEZ i 91/414/EEZ (SL 2009., L 309, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 3., svezak 61., str. 52.).

Tužba podnesena 12. siječnja 2017. – Europa Terra Nostra protiv Parlamenta**(Predmet T-13/17)**

(2017/C 063/53)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Europa Terra Nostra e.V. (Berlin, Njemačka) (zastupnik: P. Richter, odvjetnik)

Tuženik: Europski parlament

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi članak I.4.1 tuženikove odluke od 12. prosinca 2016. (broj: FINS-2017-30) koja se odnosi na smanjenje iznosa pretfinanciranja na 33 % utvrđenog maksimalnog iznosa kao i obvezu uspostave jamstva;
- naloži tuženiku snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe dva tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog: povreda Ugovorâ kao i pravnih normi koje se odnose na njihovu primjenu

- Tužitelj ističe da se u skladu s člankom 134. stavkom 2. Uredbe (EU, EURATOM) br. 966/2012⁽¹⁾ kao i u skladu s člankom 206. stavkom 1. Delegirane uredbe (EU) br. 1268/2012⁽²⁾ jamstva u slučaju bespovratnih sredstava male vrijednosti uopće ne smiju zahtijevati.
- Osim toga, ne postoji tuženikov interes da traži uspostavu jamstva jer je zahtjev za provjeru usmjeren protiv „Alliance for Peace and Freedom” (u daljnjem tekstu: APF) u cijelosti bespredmetan i očito neosnovan.
- Nadalje, tuženik je namjerno odugovlačio postupak provjere APF-a više od šest mjeseci, dovodeći time sam do navodne potrebe za jamstvom.
- Štoviše, pokazalo se da su mjere neproporcionalne jer tužitelj nije bio u položaju uspostaviti jamstvo, a povlačenje financijske potpore prijeti njegovu ekonomskom postojanju, što može dovesti do narušavanja političkog natjecanja. To je ozbiljno ugrožavanje tužiteljeva prava na slobodu izražavanja i udruživanja (članci 11. i 12. Povelje Europske unije o temeljnim pravima).

2. Drugi tužbeni razlog: zlorabâ ovlasti

Tužitelj prigovara, nadalje, da je tuženik počinio zlorabu ovlasti. Prema njegovu mišljenju, tuženikove su mjere čisto politički motiviran manevar, kojim se nepoželjnoj političkoj stranci, uključujući pripadajuću zakladu, htjela uskratiti financijska potpora i time manipulirati političkim natjecanjem u Uniji.

⁽¹⁾ Uredba (EU, Euratom) br. 966/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o financijskim pravilima koja se primjenjuju na opći proračun Unije i o stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ, Euratom) br. 1605/2002 (SL 2012., L 298, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 7., str. 248.).

⁽²⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) br. 1268/2012 od 29. listopada 2012. o pravilima za primjenu Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012 Europskog parlamenta i Vijeća o financijskim pravilima koja se primjenjuju na opći proračun Unije (SL 2012., L 362, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 9., str. 183.).

Tužba podnesena 12. siječnja 2017. – Landesbank Baden-Württemberg protiv SRB-a

(Predmet T-14/17)

(2017/C 063/54)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Landesbank Baden-Württemberg (Stuttgart, Njemačka) (zastupnici: H. Berger i K. Rübsamen, odvjetnici)

Tuženik: Jedinstveni sanacijski odbor (SRB)

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku Jedinstvenog sanacijskog odbora od 15. travnja 2016. o *ex ante* doprinosu u Jedinstveni fond za sanaciju za 2016. (SRB/ES/SRF/2016/06) i odluku Jedinstvenog sanacijskog odbora od 20. svibnja 2016. o prilagodbi *ex ante* doprinosa u Jedinstveni fond za sanaciju za 2016. i dopuni odluke Jedinstvenog sanacijskog odbora od 15. travnja 2016. o *ex ante* doprinosu u Jedinstveni fond za sanaciju za 2016. (SRB/ES/SRF/2016/13), u dijelu u kojem se odnose na tužiteljev doprinos;
- naloži tuženiku snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe četiri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog: povreda članka 296. stavka 2. UFEU-a i članka 41. stavka 1. i stavka 2. točke (c) Povelje Europske unije o temeljnim pravima (u daljnjem tekstu: Povelja) zbog nedostatnog obrazloženja pobijanih odluka.
2. Drugi tužbeni razlog: povreda prava na saslušanje iz članka 41. stavka 1. i stavka 2. točke (a) Povelje zbog toga što tužitelj nije saslušan prije donošenja pobijanih odluka.
3. Treći tužbeni razlog: povreda članka 103. stavka 7. točke (h) Direktive 2014/59/EU ⁽¹⁾, članka 113. stavka 7. Uredbe (EU) br. 575/2013 ⁽²⁾, članka 6. stavka 5. prve rečenice Delegirane uredbe (EU) 2015/63 ⁽³⁾, članaka 16. i 20. Povelje i načela proporcionalnosti zbog primjene multiplikatora od 0,556 za IPS (Institutional Protection Scheme) – Indikator.

Tužitelj u okviru trećeg tužbenog razloga prigovara da tuženik nije u cijelosti na njega primijenio IPS-Indikator. Zaštita koju pruža institucionalni sustav zaštite postoji u cijelosti i jednako za sve institucije koje su njegov dio. Razlikovanje između institucija u području IPS-Indikatora protivno je tom sustavu i arbitrarno. Također, razvrstavanje tužitelja u skupinu institucija s najvišim profilom rizičnosti očito je neopravdano i arbitrarno.

4. Četvrti tužbeni razlog: povreda članka 16. Povelje i načela proporcionalnosti zbog primjene multiplikatora za prilagodbu riziku.

Tužitelj nadalje tvrdi da je Jedinstveni sanacijski odbor povrijedio njegovu slobodu poduzetništva i načelo proporcionalnosti, jer je izračunao multiplikatore za prilagodbu riziku s obzirom na profil rizičnosti, koji nisu u skladu s tužiteljevim profilom rizičnosti koji je u usporedbi s drugim institucijama koje su podložne doprinosu natprosječno dobar.

⁽¹⁾ Direktiva 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o uspostavi okvira za oporavak i sanaciju kreditnih institucija i investicijskih društava te o izmjeni Direktive Vijeća 82/891/EEZ i direktiva 2001/24/EZ, 2002/47/EZ, 2004/25/EZ, 2005/56/EZ, 2007/36/EZ, 2011/35/EU, 2012/30/EU i 2013/36/EU te uredbi (EU) br. 1093/2010 i (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća (Tekst značajan za EGP) (SL 2014., L 173, str. 190.).

⁽²⁾ Uredba (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o bonitetnim zahtjevima za kreditne institucije i investicijska društva i o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 (SL 2013., L 176, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 13., str. 3.).

⁽³⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/63 od 21. listopada 2014. o dopuni Direktive 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća u vezi s *ex ante* doprinosima aranžmanima financiranja sanacije (SL 2015., L 11, str. 44.).

Tužba podnesena 6. siječnja 2017. – Mitrakos protiv EUIPO-a – Belasco Baquedano (YAMAS)**(Predmet T-15/17)**

(2017/C 063/55)

*Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski***Stranke***Tužitelj:* Dimitrios Mitrakos (Palaio Faliro, Grčka) (zastupnik: D. Bakopanou, odvjetnik)*Tuženik:* Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)*Druga stranka pred žalbenim vijećem:* Juan Ignacio Belasco Baquedano (Viana, Španjolska)**Podaci o postupku pred EUIPO-om***Podnositelj prijave:* tužitelj*Predmetni sporni žig:* figurativni žig EU-a s verbalnim elementom „YAMAS”– prijava za registraciju br. 13 645 478*Postupak pred EUIPO-om:* postupak povodom prigovora*Pobijana odluka:* odluka drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 11. listopada 2016. u predmetu R 532/2016-2**Tužbeni zahtjev***Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:*

- poništi pobijanu odluku, kao i odluku odjela za prigovore donesenu prije pobijane odluke;
- odbije prigovor i dopusti registraciju žiga za koji je podnesena prijava;
- naloži EUIPO-u i/ili drugoj stranci u postupku snošenje troškova.

Tužbeni razlog

- povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009

Tužba podnesena 13. siječnja 2017. – APF protiv Parlamenta**(Predmet T-16/17)**

(2017/C 063/56)

*Jezik postupka: njemački***Stranke***Tužitelj:* Alliance for Peace and Freedom (APF) (Bruxelles, Belgija) (zastupnik: P. Richter, odvjetnik)*Tuženik:* Europski parlament**Tužbeni zahtjev***Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:*

- poništi članak I.4.1 tuženikove odluke od 12. prosinca 2016. (broj: FINS-2017-15) koja se odnosi na smanjenje iznosa prefinanciranja na 33 % utvrđenog maksimalnog iznosa kao i obvezu uspostave jamstva;
- naloži tuženiku snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe dva tužbena razloga, koji su u biti istovjetni ili slični tužbenim razlozima istaknutima u predmetu T-13/17, Europa Terra Nostra/Parlament.

Tužba podnesena 17. siječnja 2017. – Rintisch protiv EUIPO-a – Compagnie laitière européenne (PROTICURD)**(Predmet T-25/17)**

(2017/C 063/57)

*Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski***Stranke**

Tužitelj: Bernhard Rintisch (Bottrop, Njemačka) (zastupnik: A. Dreyer, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druška stranka pred žalbenim vijećem: Compagnie laitière européenne SA (Condé Sur Vire, Francuska)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave: druga stranka pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni žig: međunarodna registracija u kojoj je naznačena Europska unija br. 981 041 u odnosu na verbalni žig „PROTICURD”

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 8. studenoga 2016. u predmetu R 247/2016-4

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlog

- povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009.
-

ISSN 1977-1088 (elektroničko izdanje)
ISSN 1977-060X (tiskano izdanje)

Ured za publikacije Europske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

HR